

Nr 9/159
Październik 2009 r.
Cena 2,00

Ziemia

KOLBUSZOWSKA

W numerze

WYDARZENIA

Basen już za rok
strona 4

EDUKACJA

Święto Edukacji
Narodowej
strony 9 i 16

PODRÓŻE

Ukraina -
stereotypy
a rzeczywistość
strona 19

Temat numeru

50-lecie Muzeum Kultury Ludowej

Strona 3

Kolbuszowa, 2009-10-07

Sz. P.
Mgr JACEK BARDAN
Dyrektor
Muzeum Kultury Ludowej
w Kolbuszowej

Szanowny Panie!

Z okazji Waszego pięknego podwójnego Jubileuszu, w imieniu Regionalnego Towarzystwa Kultury im Juliana Macieja Goslara, składam najserdeczniejsze gratulacje i życzenia.

Pół wieku temu, nasze Towarzystwo społecznym wysiłkiem stworzyło Muzeum, którego kontynuatorami Wy obecnie jesteście.

Dzisiaj widzimy, jaką mądrością i dalekowzrocznością wykazało się pierwsze pokolenie naszych działaczy, zbierając i opracowując eksponaty, które zapoczątkowały Waszą kolekcję.

Między innymi dlatego w sposób szczególny cieszymy się z Waszych dokonań i sukcesów.

Życzymy kolejnego tak owocnego półwiecza i wielu osiągnięć w niełatwej pracy na rzecz zachowania dziedzictwa kulturowego naszego Regionu.

Z poważaniem

Jacek Bardan

Wydarzenia

PASJA TWORZY WIELKIE DZIEŁA

JUBILEUSZ 50-LECIA MUZEUM KULTURY LUDOWEJ W KOLBUSZOWEJ

Niewątpliwie pół wieku temu to entuzjazm i żarliwy zapał garstki osób, do podejmowania działań na rzecz ochrony kultury ludowej Lasowiaków, przyczynił się do powstania jednego z największych muzeów skansenowskich w Polsce.

7 października 2009 r. – 50 lat po otwarciu wówczas Muzeum Regionalnego Lasowiaków oraz 30 lat po udostępnieniu Parku Etnograficznego dla zwiedzających – zorganizowano uroczyste obchody tych wyjątkowych rocznic. W spotkaniu wzięli udział przedstawiciele Zarządu i Sejmiku Województwa Podkarpackiego, Urzędu Marszałkowskiego, parlamentarzyści, przedstawiciele Urzędu Miasta i Gminy Kolbuszowa, Starostwa Powiatowego, dyrektorzy instytucji publicznych i instytucji kultury z województwa podkarpackiego, dyrektorzy i pracownicy muzeów na wolnym powietrzu w Polsce, naukowcy współpracujący z Muzeum, członkowie Regionalnego Towarzystwa Kultury im. J.M. Gosłara, również członkowie założyciele Towarzystwa, członkowie Rady Muzeum, proboszczowie kolbuszowskich parafii oraz przedstawiciele mediów. Licznie przybyli także byli pracownicy Muzeum, na czele z pierwszym dyrektorem Maciejem Skowrońskim, oraz obecni pracownicy.

Uroczystości jubileuszowe poprowadził dyrektor Muzeum Jacek Bardan. Były one doskonałym okazem do złożenia podziękowań tym wszystkim, którzy przyczynili się do utworzenia Muzeum oraz tym, którzy wciąż je tworzą. Szczególne wyrazy wdzięczności i honorowe odznaczenia nadane przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego otrzymali:

- Maciej Skowroński – srebrny medal „Zasłużony Kulturze – Gloria Artis”, za wkład w ochronę kultury i dziedzictwa narodowego;
- Józef Niezgoda – odznaka „Zasłużony dla kultury polskiej”, za duży wkład w krzewienie kultury polskiej.

Natomiast odznaki „Za opiekę nad zabytkami”, za długoletni i wybitny wkład w rozwój tej instytucji, otrzymali:

- Jan Kuna – złota;
- Janina Olszowy – srebrna;
- Barbara Krudysz – srebrna;
- Stanisław Blicharz – srebrna.

Ponadto Stowarzyszenie Muzeów na Wolnym Powietrzu w Polsce przyznało również medal im. Izzydora Gulgowskiego za wkład w rozwój muzeów na wolnym powietrzu dla dra Krzysztofa Ruszla, byłego kierownika Muzeum Etnograficznego w Rzeszowie oraz obecnego przewodniczącego Rady Muzeum Kultury Ludowej w Kolbuszowej.

Następnie podziękowania, wyrazy uznania i życzenia dalszego pomyślnego rozwoju Muzeum złożyli na ręce dyrektora wszyscy zebrani goście. Uroczystość uświetnił występ Kapeli Władysława Pogody.

KATARZYNA DYPA

Gratulacjom i życzeniom nie było końca

Prezes RTK Andrzej Jagodziński przypomniał, że inicjatorem powstania Muzeum było Towarzystwo

Pan Maciej Skowroński odznaczony został srebrnym medalem "Zasłużony Kulturze Gloria Artis"

KOLEJNY RAZ W WERYNI ZABRZMIAŁ GAUDEAMUS IGITUR

W pałacu Tyszkiewiczów w Weryni znów zabrzmiał hymn Gaudeamus Igitur, który obwieścił oficjalnie rozpoczęcie roku akademickiego 2009 - 2010. Na uroczystość rozpoczęcia roku akademickiego przybyły najwyższe władze Uniwersytetu Rzeszowskiego, Powiatu i Gminy Kolbuszowa, pracownicy naukowcy i oczywiście studenci zamiejscowego wydziału biotechnologii.

Prof. dr hab. Marek Koziorowski, dziekan zamiejscowego wydziału biotechnologii, oficjalnie przywitał przybyłych gości, pracowników naukowych i oczywiście studentów, bez których, jak wspominał, nie byłoby tej uczelni.

Profesor podkreślił, iż jest wdzięczny władzom samorządowym za wsparcie i zaangażowanie w rozwój uniwersytetu. Do studentów zwrócił się ze słowami, i otwieraj się przed nimi niespotykane dotąd możliwości, a to za sprawami innymi zakupi przez uniwersytet sprzętu za kwotę 20 mln. zł; jak powiedział, jest to sprzęt, który pozwalałby działać na poziomie nauki na światowym poziomie.

Dziekan Marek Koziorowski, a także i prodziekan Maciej Wnuk, osobliście wręczyli i gratulowali nowym studentom zdobytych indeksów.

Następnie głos zabrali: Rektor Uniwersytetu Rzeszowskiego Czesław Puchalski, Starosta Kolbuszowski Józef Kardy, a także, w imieniu posła Zbigniewa Chmielowca, Daniel Fila - Przewodniczący Rady Gminy Raniów.

Burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba, a także przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Wilk, wręczli w imieniu lokalnej społeczności podziękowania za wieloletnią pracę naukową i pedagogiczną, a także za budowanie pozytywnego wizerunku i wkład w rozwój miasta i gminy Kolbuszowa.

Burmistrz Jan Zuba życzył samych sukcesów kadry naukowej i studentom, zaznaczył również, iż uniwersytet zajmuje szczególnie pozycję w naszej gminie, a współpraca pomiędzy władzami Kolbuszowej a uniwersytetem będzie się rozwijać.

Wręczenie podziękowań. Fot. A. Selwa

Końcowym elementem uroczystości był wykład inauguracyjny, który wygłosił prof. Jarosław Dziadek na temat genetyki molekularnej w badaniach poznawczo aplikacyjnych pracowników Grupy Licejnej.

ANDRZEJ SELWA

BASEN JUŻ ZA ROK!

Rozstrzygnięto przetarg na III etap budowy krytej pływalni w Kolbuszowej. Uroczyste podpisanie umowy z wykonawcą odbyło się 8 października w Urzędzie Miejskim w Kolbuszowej. Przedsiębiorstwem, które wygrało przetarg na wykonanie ostatniego etapu prac jest Skanska.

Lada dzieła na placu budowy krytej pływalni, a także wewnątrz budynku zrobi się ruch. W środę, 14 października, nastąpi oficjalne przekazanie budowy.

Koszt realizacji ostatniego etapu prac zgodnie z przetargiem to ok. 10 milionów 600 tysięcy złotych.

Prace, które wykonano w poprzednich dwóch etapach, to m.in. system kanalizacji sanitarnej i deszczowej, kolorowa elewacja, oraz stolarka okienna wraz z ociepleniem. W środku zbudowano cianki działowe.

Trzeci etap budowy basenu obejmuje m.in. prace wykończeniowe, wykonanie instalacji sanitarnej, elektrycznej i technicznej, roboty zewnętrzne, ukształtowanie terenu, wykonanie parkingów oraz chodników.

W kompleksie dwukondygnacyjnego obiektu znajdzie się basen sportowy o wymiarach 25m x 12,5m i głębokości od 1,60 m do 1,80 m, ponad 60 – metrowa zjeżdżalnia oraz druga niecka z wydzielonym miejscem do nauki pływania. Będzie to

Uroczyste podpisanie umowy z firmą Skanska na wykonanie ostatniego etapu prac.

wodne, „dzika rzeka” oraz ławeczki napowietrzające to kolejne atrakcje obiektu. Basen będzie budynkiem, w którym mieszkać będą oprócz miejsca do pływania także mieli do dyspozycji inne pomieszczenia towarzyszące takie jak jacuzzi, sauna, solarium, gabinet kosmetyczny, siłownia oraz sala fitnessu.

Powierzchnia użytkowa obiektu wynosi ponad 3758 m².

Przewidywane zakończenie budowy długo oczekiwanego basenu nastąpi 30 września 2010 r.

JUDYTA SNOBKOWSKA

BUDOWA KANALIZACJI NA KRAKOWSKIEJ

Trwa budowa kanalizacji przy ulicy Krakowskiej. Prace przy jednej z większych inwestycji w naszym mieście rozpoczęły się 25 czerwca br. To duże zadanie, którego realizacja potrwa blisko 1,5 roku.

W ramach budowy i modernizacji kanalizacji na ul. Krakowskiej zbudowanych zostanie ok. 1.200 m sieci kanalizacji sanitarnej, wykonanej z rur kamionkowych glazurowanych oraz ok. 1.260 m kanalizacji deszczowej wykonanej z rur witra elbetowych.

Łączna długość sieci kanalizacyjnej wraz z ulic Witosą, Piłsudskiego, Siedmiograj oraz Piasków wyniesie 7.770 m.

Powiększona sieć kanalizacyjna obejmie swym zasięgiem ponad 230 przyłączy. Realizacja przedsięwzięcia planowana jest na lata 2009-2010. Przewidywany koszt wykonania projektu wyniesie 3.800.000 zł.

Prace zostaną zakończone 31 października 2010 r.

JUDYTA SNOPKOWSKA Prace budowlane potrwać do października przyszłego roku. Fot. J.Snopkowska.

NOWE UMIEJĘTNOŚCI – LEPSZE JUTRO

30 września 2009, w sali konferencyjnej Stowarzyszenia Na Rzecz Rozwoju Powiatu Kolbuszowskiego „NIL” w Kolbuszowej, odbyła się konferencja pt. „NOWE UMIEJĘTNOŚCI – LEPSZE JUTRO – szkolenia podwyższające i dostosowujące kwalifikacje zawodowe osób pracujących z powiatu kolbuszowskiego do potrzeb rynku pracy”.

Program konferencji zawierał kilku modułów, na które składały się między innymi: rola Stowarzyszenia NIL na lokalnym rynku pracy, rola kształcenia ustawicznego jako czynnika warunkującego sukcesu zawodowego, a także została omówiona tematyka poszczególnych szkoleń.

Konferencja rozpoczęła się od oficjalnego powitania gościa przez Prezesa Stowarzyszenia Na Rzecz Rozwoju Powiatu Kolbuszowskiego „NIL” Ireneusza Koguta. Prezes przedstawił w krótkich słowach działalność Stowarzyszenia NIL, a także realizowane przez nie projekty.

Następnie Jacek Sitko, koordynator projektu, oraz Anna Szymanek-Kostrzba, w postaci multimedialnej prezentacji przedstawili główne założenia realizowanego projektu, a także tematykę szkoleń, odbiorców programu, ramy czasowe, formy wsparcia, warunki uczestnictwa czy korzyści płynące z uczestnictwa.

Z kolei trenerzy, specjalizujący się w opisanych dziedzinach, również w formie multimedialnej, przedstawili i szczegółowo omówili wszystkie kursy oferowane w ramach projektu, a także:

- Operator sprzętu komputerowego z modułem ECDL,
- Zarządzanie projektami UE,
- System projektowania CAD/CAM,
- Operator obrabiarek sterowanych numerycznie CNC.

Omawianie jednego z kursów. Fot. A. Selwa

Na koniec konferencji była dyskusja, pytania, a także poczęstunek dla przybyłych gości.

Celem projektu jest zwiększenie i dostosowanie do roku 2011 kwalifikacji zawodowych, wyszkolenie 120 (przy 50% udziale kobiet oraz 4% osób niepełnosprawnych) uczestników projektu do potrzeb gospodarki w powiecie i regionie. Projekt jest skierowany do osób zameldowanych na terenie powiatu kolbuszowskiego, zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenia lub umowy o dzieło. Również dla tych, którzy z własnej inicjatywy są zainteresowani nabyciem nowych kwalifikacji i umiejętności.

Szkolenia będą realizowane na terenie Kolbuszowej. Oferowana jest rzetelna, sumienna, do wiadomości kadra, materiały szkoleniowe, poczęstunek, dowóz osób niepełnosprawnych na szkolenia, zwrot kosztów dojazdu, opieka nad dziećmi, a także certyfikaty i świadectwa kwalifikacyjne. Rekrutacja odbywa się w dwóch terminach: września-październik 2009, stycznia-luty 2010.

Wszystkich zainteresowanych wyżej wymienionymi kursami zapraszamy do kontaktu z biurem Stowarzyszenia NIL w Kolbuszowej, ul. Jana Pawła II w godz. od 7.30 do 15.30.

ANDRZEJ SELWA

PATRIOTYCZNA MANIFESTACJA W WILCZEJ WOLI

W dniu 18 września br., na terenie sołectw Spie i Wilcza Wola, odbyła się patriotyczna manifestacja mieszkańców tych miejscowości, z udziałem młodzieży szkolnej, z okazji 70 - rocznicy wybuchu drugiej wojny światowej.

Trzeba wspomnieć, że tereny Wilczej Woli, jako część masywu leśnego dawnej Puszczy Sandomierskiej, we wrześniu 1939 r. były miejscem, gdzie zostały rozważane oraz zakazane były liczne oddziały armii polskiej, w wyniku przegranej wojny obronnej z wojskami hitlerowskimi. Po tym, w czasie okupacji niemieckiej wieś Wilcza Wola z licznymi przysiółkami została wysiedlona, gdy teren ten został przyłączony do poligonu niemieckiego Luftwaffe, z siedzibą w Górnie k/ Sokołowa, a lasy miejscowe poddane zostały rabunkowej eksploatacji okupanta.

Uroczystość została zorganizowana z inicjatywy Dyrektora Zespołu Szkół im. Jana Pawła II mgr Barbary Matejek, nauczyciela historii mgr Mariusza Jarosza, miejscowego sołtysa i Rady Sołectkiej, przy aprobacie wójta Gminy Dzikowiec mgr Krzysztofa Klechy oraz miejscowych radnych i działaczy Komitetu Rodzicielskiego.

O godzinie 9-tej, w kościele parafial-

nym w Spiach, odbyła się uroczysta msza w intencji poległych żołnierzy oraz mieszkańców tej miejscowości, z udziałem miejscowego proboszcza ks. J. Półchłopka, księży, a celebrowana przez ks. dr Marka Kozer, rektora Wyższego Seminarium Duchownego w Sandomierzu. W swojej homilii ks. rektor podał zarys historyczny udziału polskich żołnierzy w wojnie obronnej, podkreślając, że mimo przegranej z przeważającymi siłami hitlerowskimi, wspartymi przez ich sojuszników z Rosji bolszewickiej, ich walka nie poszła na marne. Nastąpił po okresie zniewolenia komunistycznego taki czas, że dzisiaj można o tym mówić i należy przekazywać młodemu pokoleniu tragiczne dzieje naszej kochanej Ojczyzny, także te spod znaku Katynia.

Po uroczystej mszy została poświęcona, obok Kościoła i starej szkoły, na obelisku kaplicy tablica pamiątkowa, nawiązująca do czasów wojny obronnej 1939 r.

Główną część uroczystości odbyła się na placu szkolnym Zespołu Szkół im.

Jana Pawła II w Wilczej Woli. Została tutaj poświęcona tablica, umieszczona na okazałym kamieniu, upamiętniająca akcję wysiedlenia okupanta 1941/1942 roku. Uczestnicy wysłuchali wspomnień mgr Władysława Puzia, emerytowanego nauczyciela, regionalisty i rodaka, który mówił o akcji wysiedlenia w Wilczej Woli. W części artystycznej wystąpiła młodzież miejscowej szkoły, która poprzez recytację ogłoszonych wierszy i pieśni nawiązała do charakteru uroczystości.

Wśród gości zaproszonych, obok wymienionych wyżej byli: starosta kolbuszowski mgr J. Kardy, wizytator kuratorski mgr M. Dworak, członek Zarządu Rady Powiatu mgr W. Mroczka historyk regionalista, sekretarz Urzędu Gminy - Płaza, radni gminy Dzikowiec.

Wszyscy uczestnicy skorzystali z bogato przygotowanego poczęstunku, przygotowanego przez działaczy Komitetu Rodzicielskiego, nauczycieli i Rad Sołectek.

MARIAN PIÓREK

KRONIKA POLICYJNA

PIJANY KIEROWCA CIĘŻARÓWKI WJECHAŁ DO ROWU

21 września br. tu przed godz. 16, w Kolbuszowej Górnej, 55-letni mieszkaniec Zaczernia, kierując samochodem ciężarowym marki Iveco, na łuku drogi stracił panowanie nad pojazdem i wjechał do przydrożnego rowu, po czym porzucił pojazd i zaczął uciekać.

Gdy na miejsce przybyli kolbuszowscy policjanci natychmiast rozpoczęli pościg za uciekającym. Zatrzymali go po około kilometry pogoni, po polach i łąkach. Mierzchny miał w wydychanym powietrzu 2,64 promila alkoholu. Ponieważ był ranny, został przekazany ratownikom medycznym.

WŁAMANIA DO KONTENERÓW NA BUTLE Z GAZEM

5.475 zł to szacunkowe straty czterech włamań do kontenerów na butle z gazem technicznym propan-butan, do których doszło na terenie powiatu kolbuszowskiego.

Noc z 8 na 9 października 2009 roku nieznanymi sprawcami włamali się do 3 kontenerów, w których przechowywane były butle z gazem propan-butan.

W Lipnicy ukradli 10 butli propan-butan, w Kopicach skradziono 7 butli, w Zielonce 11 butli, a w Woli Raniowskiej 15.

TRAGICZNY WYPADEK DROGOWY W ŚWIERCZOWIE

6 października, około godz. 16.30, na drodze wojewódzkiej nr 875 w Świerczowie doszło do wypadku, w którym zginęła jedna osoba, a sześć innych zostało rannych.

Ze wstępnych ustaleń Policji wynika, że na lekkim łuku drogi doszło do czołowego zderzenia volkswagena transportera ze skodą octavią. Na miejscu zginął 47-letni kierowca skody.

Pięć pasażerów z obrażeniami przewieziono do szpitala w Kolbuszowej, a jednego do Szpitala Wojewódzkiego w Rzeszowie. Ruch na tym odcinku odbywał się wahadłowo.

Zima, jak co roku przyszła niespodziewanie. Zazwyczaj pierwsze symptomy pojawiają się w listopadzie - przymrozki, szaruga, śnieg. Czy w tym roku będziemy mieli możliwość obcowania z polską złotą jesienią? Synoptycy radzą się pożegnać. W 2009 nie zobaczymy barwnych liści, opustoszałych drzew, a długie jesienne spacery pójdą w zapomnienie.

Zima zaskoczyła rodziców, którzy nie zdążyli kupić zimowego obuwia dla dzieci, kierowców, którzy prezentowali niezgrabny „taniec na lodzie”, energetyków naprawiających uszkodzone przez nieogrzane linie wysokiego napięcia, kierowców, którzy nie zdążyli zmienić opon na zimowe, zaskoczyła drogowców, nie mogli się uporać z odśnieżaniem. Zaskoczyła także i mnie, gdy spoglądając za okno zobaczyłam zamrożone chodniki. Wszyscy zaczęli mi zadawać pytanie: Czy to już?

Śniegowa nawałnica połamała wiele drzew, spowodowała wiele stłuczek. Kierowcy nie zdążyli przyzwyczoić się do panujących warunków, niejednokrotnie wpadali w poślizg. Nie tylko kierowcy – w poślizg wpadali także piesi, wychodzący z domu w jesiennym czy jeszcze letnim obuwiu.

Wiele dróg było nieprzejezdnych, a zmieniając trasy zazwyczaj okazało się, że droga jest kompletnie zasypana śniegiem, połamanymi gałęziami.

Jakie wnioski możemy wyciągnąć z nagłego nadejścia zimy?

Może warto pamiętać, aby w przyszłym roku, nie ignorować pierwszych oznak najzimniejszej pory roku. Warto, aby już kołosem wrzenia w naszej szafie znalazły się płaszcze, ciepłe buty czy rękawiczki.

Póki co, musimy zaakceptować zimą, z którą musimy się pogodzić. Dla narciarzy zapewne jest to radosna nowina – o znacznym wydłużeniu sezonu. Za miło nikom wysokich temperatur polecamy ciepły koc! Czas rozpocząć długie, zimowe wieczory.

MARIA STARZEC

OBCHODY 25 ROCZNICY ŚMIERCI KS. JERZEGO POPIEŁUSZKI

W niedzielę 18 października w Kolegiacie p.w. Wszystkich Świętych odbyły się uroczyste obchody 25 rocznicy męczeńskiej śmierci Księdza Jerzego Popiełuszki. Na uroczystości przybyło wielu dostojnych gości na czele z Jego Ekszelencją Biskupem Kazimierzem Górnym - Ordynariuszem Diecezji Rzeszowskiej.

Główną częścią uroczystości była Msza w intencji beatyfikacji Sługi Boga Ks. Jerzego Popiełuszki, celebrowana przez biskupa ordynariusza Kazimierza Górnego w asyście Kapituły Kolegiaty Kolbuszowskiej. Na uroczystości przybyły poczty sztandarowe, a także goście, wśród których obecni byli między innymi parlamentarzyści, władze samorządowe, przedstawiciele policji, straży pożarnej i kombatanów.

Podczas wygłoszonej homilii, Ks. Biskup przypomniał o cierpieniach narodu polskiego, o walce i o jego bohaterach, a także o odwadnym życiu i śmierci Księdza Jerzego, który daje nam przykład i pokazuje jak być prawdziwym chrześcijaninem i Polakiem. Biskup Górny podkreślał, iż bardzo ważne dla nas wszystkich w dzisiejszych czasach są wiara, odwaga i patriotyzm, na których oparł swoje życie Ksiądz Jerzy. Mocna wiara w Boga i ludzi, w których trzeba widzieć dobro. Odwaga, jak powinien mieć każdy chrześcijanin, aby przeciwstawiać się złu, a także patriotyzm, który stawia ojczy-

znę ponad własne sprawy.

Bliskie nam powinny być także jego motto "Zło dobrem zwyciężaj, nie daj się zwyciężyć złu", które mówi o poszanowaniu drugiego człowieka, szczególnie w sytuacji do wiadczenia agresji od drugiej osoby.

Następnie po Mszy wzięto udział w procesji pod pomnik Księdza Jerzego, gdzie zostały odmówione modlitwy, a także złożone kwiaty i inne symboliczne gesty. Uroczystościom przewodniczył Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Wilk, a także przedstawiciele władz samorządowych: starosta Józef Kardys, Przewodniczący Rady Powiatu Tadeusz Kopiec, wójt Gminy z Burmistrzem Kolbuszowej Jan Zub

i Przewodniczącym Rady Miejskiej Krzysztofem Wilkiem, a także przez kombatanów, dyrekcje szkół, organizacje katolickie, policję, straż pożarną i związki zawodowe.

Pomnik Sługi Boga Ks. Jerzego Popiełuszki w Kolbuszowej powstał w 2001 roku, wykonany jest z granitu Vanga kutego i poświęcony przez artystę Marka Blajerskiego. Uroczystego poświęcenia pomnika dokonał w dniu 21.10.2001 r. Jego Ekszelencja Ks. Biskup Edward Białogłowski. Od tamtej chwili organizowane są coroczne uroczystości w rocznicę zabójstwa Ks. Jerzego wraz z wystawą opisową - zdjęciową.

Również w tym roku od 17 do 31 października w Kolbuszowskiej Kolegiacie dostępna jest wystawa o życiu, kapłaństwie i męczeńskiej śmierci Księdza Jerzego Popiełuszki.

ANDRZEJ SELWA

CZYTAJ CZASOPISMA W DOMU ZA DARMO

Wychodząc naprzeciw potrzebom i życzeniom naszych czytelników, od 1 grudnia br. Miejska i Powiatowa Biblioteka Publiczna wprowadzi tzw. krótkoterminowe wypożyczenia czasopism do domu.

Wypożyczane będą tylko: (tygodniki, dwutygodniki, miesięczniki i kwartalniki) o zasięgu ogólnopolskim. Będą one wypożyczane na 1 lub 2 dni (w zależności od typu czasopisma).

Aby skorzystać z tej formy wypożyczenia należy być czynnym i zarejestrowanym czytelnikiem MiPBP w Kolbuszowej oraz posiadać Kartę Czytelnika (Wypożyczalni Głównej lub Czytelni).

Więcej informacji znajduje się w regulaminie, dostępnym na stronie internetowej biblioteki www.biblioteka.kolbuszowa.pl oraz w Czytelni im. dr Kazimierza Skowrońskiego.

JANUSZ KOZŁOWSKI

Chociaż Czytelnia im. K. Skowrońskiego jest przytulnym miejscem, to i tak niektórym nie zastąpi czytania tygodnika przy śniadaniu.

Edukacja

DZIEŃ EDUKACJI NARODOWEJ

W sobotę, 10 października, w Miejskim Domu Kultury w Kolbuszowej, odbyły się uroczystości z okazji Dnia Edukacji Narodowej. Organizatorzy zadbali o ciekawy program i miłą atmosferę. Program artystyczny uświetnił spektakl przygotowany przez Magdę Kornak i Klaudię Dziedzic.

Widowisko pokazało jak wa n rol dla młodzie y odgrywa wiedza, w zdobywaniu której szczególnie rol pełni nauczyciel, który pokazuje, inspiruje, zachca, a tak e kształtuje postawy. Uczniowie z Zespołu Szkół Nr 2 wietnie zagrali swoje role, za co zostali obdarowani gromkami brawami, podziękowania padły również pod adresem Mirosława Kaczmarczyka, dyrektora Zespołu Szkół Nr 2 w Kolbuszowej, jako współorganizatora uroczystości.

W dalszej czci głos zabrali między innymi Poseł na sejm RP Zbigniew Chmielowiec, Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Wilk, a także przedstawiciele Związków Zawodowych, którzy wyrazili nauczycielom samych sukcesów zawodowych jak i osobistych. Burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba, jako współorganizator uroczystości, także złożył serdeczne życzenia, z wdzięcznością i uznaniem wyraził się o pracy pedagogów, a także wyraził dalszych sukcesów w tej trudnej pracy.

Dzień Nauczyciela to okazja do podsumowania, wyróżnienia, a także podkreślenia roli nauczyciela w naszym społeczeństwie, która jest ważna, lecz nie zawsze łatwa i doceniana. Podczas uroczystości, za szczególne osiągnięcia pedagogiczne, wręczono Nagrody Burmistrza Kolbuszowej. Nagrodzonych zostało dwudziestu dwóch

Wręczenie nagród Burmistrza Kolbuszowej

nauczycieli, którym organizatorzy wręczyli kwiaty i wyrazili dalszych sukcesów zawodowych.

Nagrody otrzymali: Aldona Ragan, Marek Krogulec, Ilona Iwaniak (Zespół Szkół nr 1 w Kolbuszowej), Iwona Kabała, Jerzy Sitko, Helena Mazan, Renata Kłosowska, Renata Ogińska, Helena Kiwak (Zespół Szkół nr 2 w Kolbuszowej), Zofia Gil (Szkoła Podstawowa w Kolbuszowej Górnej), Teresa Rola, Marzena Mytych (Zespół Szkół Specjalnych w Kolbuszowej Dolnej), Barbara Antosz (Szkoła

Podstawowa w Bukowcu), Dorota Stycka (Szkoła Podstawowa w Domatkowie), Artur Brandys (Zespół Szkół w Kupnie), Bożena Janus (Szkoła Podstawowa w Weryni), Elżbieta Fabiańska (Zespół Szkół w Widelce), Teresa Saj (Szkoła Podstawowa w Przedborzu), Bożena Mazurek (Szkoła Podstawowa w Zarbakach), Stanisława Salach (Przedszkole nr 1), Halina Haracz (Przedszkole nr 2), Ireneusz Kogut (Inspektor ds. oświaty-urzęd Miejski).

ANDRZEJ SELWA

FESTIWAL PAPIESKI W KUPNIE

Z okazji Dnia Papieskiego, 12 października, w Zespole Szkół im. Jana Pawła II w Kupnie, odbył się kolejny już VII Festiwal Papieski. W tym roku festiwal przebiegał pod hasłem „Wy jesteście nadzieją świata!”. Uroczystość uświetnili zaproszeni goście, wśród których znaleźli się księża, radni, władze gminy, dyrektorzy szkół, a także mieszkańcy.

Celem festiwalu jest poznawanie i pogłębianie nauk Jana Pawła II, jego twórczości, a także promowanie młodych talentów. Organizatorzy konkursu stanli przed prawdziwym wyzwaniem z racji mnóstwa znakomych prac, a także liczby osób biorących udział w konkursie. Jak podkreślali członkowie jury wybór był naprawdę trudny, należy dodać, iż w eliminacjach konkursu, który odbył się 5 października, wzięło udział około 200 osób.

Młodzi mieli okazję zaprezentować swoje zdolności w kilku kategoriach, między innymi: konkurs wiedzy, listy, prace plastyczne jak również recytacja czy

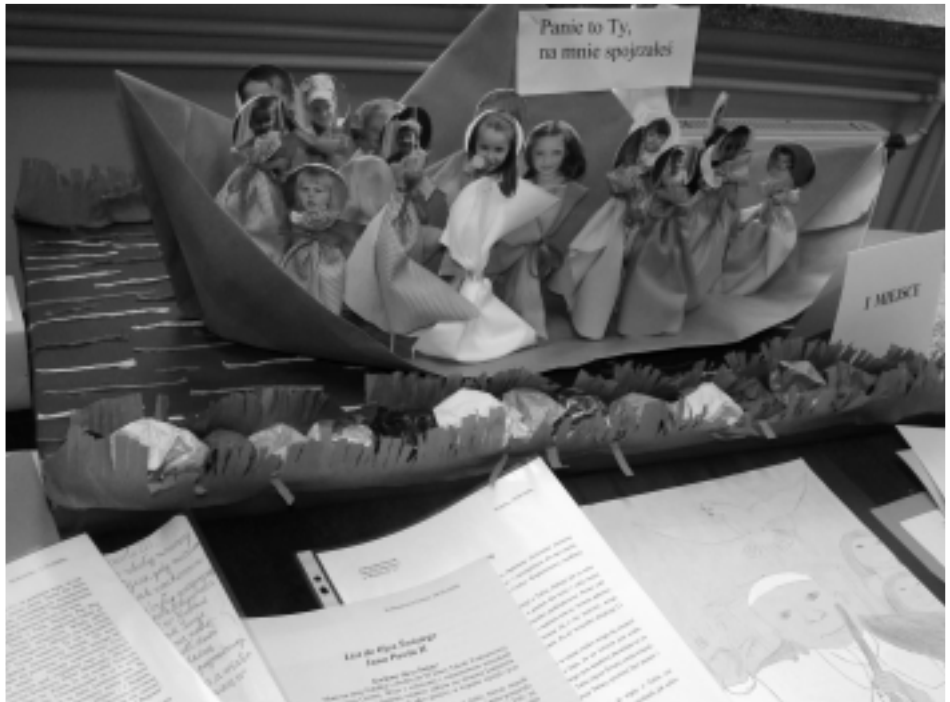

piew. Konkursy podzielone były tak e na kategorie wiekowe.

Ogrom pracy jury mo e pokazywa ilo kategorii i zdobytych pierwszych miejsc. W kategorii konkurs wiedzy, a take list, ustalony został podział na cztery kategorie wiekowe, z których oczywi cie rozdano po cztery nagrody. Prace plastyczne podzielono na osiem kategorii wiekowych, a co za tym idzie, tyle samo nagród. W grupie recytatorskiej i piewu rozdano a 14 nagród. Warto podkre li , i w konkursie brały udział maluchy z przedszkoli, które wzbudzały najwi cej sympatii, a take uczniowie Zespołu Szkół Specjalnych z Kolbuszowej Dolnej.

Zdobywcy pierwszych miejsc zostali obdarowani licznymi nagrodami, które wr czali miedzy innymi ksi dz proboszcz Kazimierz Osak, ks. Ryszard Kiwak, a take ks. Stanisław Marczewski, ksi a obdarowywali dzieci równie słodyczami. Nagrody wr czali take przedstawiciele władz gminnych - Burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba, Przewodnicz cy Rady Miejskiej Krzysztof Wilk, Skarbnik Stanisław Zuber, a take radni i dyrektorzy szkół.

Ko cowym elementem uroczysto ci były podzi kowania skierowane do uczestników konkursu, a take organizatorów. Padły słowa uznania dla organizatorów i gratulacje dla laureatów. Za to wielkie

dzieło dzi kowali miedzy innymi Przewodnicz cy Rady Miejskiej Krzysztof Wilk, ks. Kazimierz Osak, a take Burmistrz Jan Zuba, który był pod wielkim wra eniem prezentowanych wyst pów. Do ycze doł czył si równie w przysłanym li cie starosta Józef Kardy .

Podczas konkursu obecne było take Stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania Siedlisko, promuj ce swoj działalno , której celem jest pozyskiwanie rodków unijnych.

Takie uroczysto ci to doskonały sposób na popularyzowanie twórczo ci naszego Wielkiego Polaka, to take doskonała okazja rozwijania zainteresowa oraz talentów dzieci i młodzie y. Konkurs w Kupnie ju na stałe wpisał si w kalendarz imprez i mamy tylko nadzie j , i w latach nast pnych b dzie wzbudzał jeszcze wi ksze zainteresowanie.

ANDRZEJ SELWA

 Państwu
Stanisławowi i Elżbiecie Lis
Wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci
OJCA i TEŚCIA
składają:
Burmistrz Kolbuszowej i Pracownicy
Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej

 Państwu
Stanisławowi i Elżbiecie Lis
Wyrazy najgłębszego żalu
i współczucia
Z POWODU ŚMIERCI
OJCA i TEŚCIA
składają:
Przewodniczącą oraz Radni Rady
Miejskiej w Kolbuszowej

 Panu Tadeuszowi Guzek
Radnemu Rady Miejskiej
w Kolbuszowej
Wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci
TEŚCIOWEJ
składają:
Burmistrz Kolbuszowej i Pracownicy
Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej

 Panu
Tadeuszowi Guzek
Radnemu Rady Miejskiej w Kolbuszowej
Wyrazy najgłębszego żalu
z powodu śmierci
TEŚCIOWEJ
składają:
Przewodniczącą oraz Radni Rady
Miejskiej w Kolbuszowej

WALORYZACJA KOLBUSZOWSKIEGO CMENTARZA PARAFIALNEGO

Informacja przewodniczącego Sekcji waloryzacji cmentarza Regionalnego Towarzystwa Kultury im. J.M. Gosłara

Szanowni Kolbuszownianie, Mieszkańcy Naszego Grodu. Chciałbym przekazać Wam garść informacji o naszych działaniach na rzecz waloryzacji naszego Umięłowanego, ale jak esz zaniedbanego, kolbuszowskiego cmentarza parafialnego.

Pragnę Państwu przypomnieć, iż przystępując do czynności w zakresie waloryzacji cmentarza wskazali mi cały zakres przewidywanych działań do wykonania. Na pierwszym miejscu tej listy umieściliśmy Kaplicę Cmentarną, jako obiekt szczególnie na tym cmentarzu. Bo, jak wszyscy wiemy, obecnie jest czysto i utrakowana jako tzw. Dom Przedpogrzebowy.

Większość z Was wie, jaki jest jego stan, niejednokrotnie zdarza nam się w nim przebywać, przy okazji pogrzebów. Niestety jego wnętrza, z powodu dużego zawilgocenia, jest nieestetyczne i przykre w użytkowaniu. Dlatego w pierwszej kolejności, już w ubiegłym roku, zlecieliśmy zamontowanie w Kaplicy elektronicznego aparatu osuszającego. O tym i o wielu innych naszych działaniach informowaliśmy w artykule Ziemi Kolbuszowskiej z października ubiegłego roku. Wyniki działania urzędników sprawdziliśmy, po wymaganym czasie jego funkcjonowania, w dniu 8 maja br. Nie wnikając w techniczne i merytoryczne szczegóły działania tego urzędnika pragniemy Państwu poinformować, że wynik tego eksperymentu jest w miarę pozytywny. Ściany północne kaplicy, których odwodnienie zostało równocześnie z montażem urzędnika osuszającego nieco poprawione, wykazują osuszenie prawie całkowite. Natomiast osuszenie ścian południowej, której nawodnienie jest znaczne ze względu na uszkodzone rynny i zniszczony kanał odwadniający (co stwierdziliśmy po odkryciu tego kanału, a czego nie mogliśmy dotychczas poprawić, ze względu na trudności techniczne i znaczny koszt) jest jeszcze niedostateczne, bo z początkowych 40% zawilgocenie spadło do 20% czyli o połowę. Dla osiągnięcia właściwego efektu osuszenia ścian wymagane jest wykonanie następujących prac: naprawa kilku rynien, oczyszczenie wpustów, ujęcie ich w tzw. opaski i wybudowanie nowego kanału odwadniającego, od kaplicy do rejonu parkingu. Wyżej wymienione prace postanowiliśmy przednio pozostawić do wykonania służącemu konserwatorskim, po uzyskaniu wpisu kaplicy do rejestru zabytków. Aktualnie, dla

przyspieszenia tych prac i uzyskania możliwie szybko zamierzonego efektu postanawiamy wykonać w/w prace z naszych dotychczas uzyskanych rodków oraz ze rodków zebranych w przyszłości, w ramach ewentualnej przyszłej kwesty.

Dalsze prace remontowe, w tym szczególnie wnętrza kaplicy, postanawiamy wykonać już rodkami ministerstwa Kultury, po uzyskaniu w/w wpisu. Jesteśmy na to już przygotowani. Ukochaliśmy przygotowanie wymienionych w poprzednim artykule opracowań i wniosków, dotyczących obiektu kaplicy i całego cmentarza, i złożyliśmy je w dniu 21 lipca br. w Wojewódzkim Urzędzie Ochrony Zabytków. Przypominamy, że uzyskanie decyzji o wpisie zarówno kaplicy jak i cmentarza do rejestru zabytków jest warunkiem uzyskania dalszych rodków finansowych (zarówno unijnych jak i krajowych) na dalsze prace waloryzacyjne.

I jeszcze jedna informacja, która dotyczy remontu instalacji studni – poprzednio awizowane prace zostały już wykonane według projektu autora niniejszej informacji. Sfinansowane zostały ze rodków uzyskanych w czasie poprzedniej kwesty, jak również z dotacji ofiarodawców społecznych – w tym przekazania urzędnika .

Tegoroczna Kwesta

Pragniemy poinformować, że wzorem lat ubiegłych, w dniu 1 listopada, przy cmentarzu parafialnym w Kolbuszowej, zostanie przeprowadzona kwesta.

Fundusze z tegorocznej kwesty przeznaczone będą na dwa cele:

Cel pierwszy:

Wsparcie akcji humanitarnej w zakresie dożywiania dzieci szkolnych z ubogich rodzin.

Cel drugi:

Waloryzacja obiektu kaplicy cmentarnej, w tym:

- dalsze osuszanie ścian i pomieszczeń,
- naprawa rynien i spustów,
- naprawa kanalizacji odwadniającej obiektu.

I ostatnia informacja. Przewidujemy wkrótce ponowną akcję zbiórki pieniędzy w ramach „Kwesty” na w/w prace waloryzacyjne przy Kaplicy jak również na ewentualny fundusz własny, wymagany przy ubieganiu się o dotacje państwowe i Unijne.

WILHELM HRVCYSZYN

Burmistrz Kolbuszowej INFORMUJE,

że na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej, ul. Obrońców Pokoju 21
ZOSTAŁ WYWIESZONY

zgodnie z art. 35 ust.1 ustawy o gospodarce nieruchomościami (t.j. z 2004r. Dz.U. Nr 261, poz. 2603 ze zmian.) wykaz nieruchomości gruntowych, własności Gminy Kolbuszowa, przeznaczonych do oddania w dzierżawę na okres do 3 lat.

BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ
JAN ZUBA

OGŁOSZENIE O PRZETARGU

Burmistrz Kolbuszowej ogłasza II publiczny przetarg ustny nieograniczony na sprzedaż niezabudowanej nieruchomości gruntowej, położonej w Świerczowie, stanowiącej własność Miasta i Gminy Kolbuszowa.

Przedmiotem przetargu jest:

1. Niezabudowana nieruchomość gruntowa, położona w Świerczowie przy drodze przez wieś, oznaczona numerem ewidencyjnym działki 333/8 o pow. 0.0289 ha, obj. ta KW Nr 18 421.

Zgodnie z zapisem w ewidencji gruntów, wymieniona działka stanowi teren rolny. Gmina nie posiada planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kolbuszowa nieruchomość położona jest w obszarze MR/N – obszar mieszkaniowo – usługowy, zabudowa jednorodzinna i usługi towarzyszące, zabudowa zagrodowa.

Studium nie jest aktem prawa miejscowego i na jego podstawie nie można ustalić lokalizacji inwestycji.

Teren, na którym położona jest nieruchomość, wyposażony jest w komplet urządzeń infrastruktury technicznej. Kształt działki regularny.

Nieruchomość wolna jest od obciążeń i zobowiązań wobec osób trzecich.

Pierwszy przetarg na sprzedaż opisanej wyżej nieruchomości odbył się w dniu 27.08.2009 r.

cena wywoławcza – 7414.00 zł (brutto)

Wadium wynosi – 1483.00 zł

Sprzedaż przedmiotowej nieruchomości nie podlega opodatkowaniu podatkiem VAT.

Przetarg odbędzie się w dniu 26 listopada 2009 roku o godzinie 10 00 w sali nr 1 w siedzibie Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej ul. Obrońców Pokoju 21.

Warunkiem przystąpienia do przetargu przez osoby fizyczne i prawne jest:

- wpłacenie ustalonego wadium najpóźniej na 3 dni przed przetargiem w kasie Urzędu w gotówce lub przelewem na konto Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej, ul. Obrońców Pokoju 21, BS Kolbuszowa – 20 9180 0008 2001 0001 7792 0001.

Za datę wpłacenia wadium uważa się wpływ wymaganej kwoty na rachunek Urzędu Miasta i Gminy Kolbuszowa. Wadium wpłacone przez uczestnika, który przetarg wygrał zalicza się na poczet ceny nabycia, która płatna jest w całości i nie podlega rozłożeniu na raty. Pozostałym uczestnikom przetargu wadium podlega zwrotowi w dniu następnym po zakończeniu przetargu.

Wadium nie podlega zwrotowi w przypadku gdy osoba, która wygrała przetarg uchyli się od zawarcia umowy.

Dowód wniesienia wadium przez uczestnika przetargu podlega przedłożeniu komisji przetargowej przed otwarciem przetargu oraz dowód to samo ci.

- przedłożenie przed przetargiem pisemnej zgody drugiego małżonka na nabycie nieruchomości w przypadku, gdy ma ona zostać nabyta do małżeńskiego majątku wspólnego (dotyczy: przystąpienia do przetargu przez jednego z małżonków),

- przedłożenie przed przetargiem aktualnego dokumentu, z którego wynika upoważnienie przedstawicieli osoby prawnej do reprezentowania jej w przetargu (dotyczy: przystąpienia do przetargu osoby prawnej).

- przedłożenie przed przetargiem umowy między osobami (współwłaścicielami), określającej wysokość udziału każdego z tych osób we wpłaconym wadium oraz w prawie własności nieruchomości w razie jej nabycia (dotyczy: przystąpienia do przetargu więcej niż jednej osoby jako pojedynczego oferenta).

Przetarg przeprowadzony będzie na zasadach określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 14 września 2004 roku w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania przetargów oraz rokowania na zbycie nieruchomości /Dz. U. z 2004 r. Nr 207 poz. 2108/.

Informuje się, że organizator w uzasadnionych przypadkach może odstąpić od przeprowadzenia przetargu.

Szczegółowych informacji o przetargu i jego przedmiocie można uzyskać w Urzędzie Miejskim w Kolbuszowej w pokoju nr 15 lub telefonicznie nr 017 2271-333 wew. 234 w godzinach pracy Urzędu.

Zawarcie umowy notarialnej winno nastąpić w terminie 21 dni od dnia zakończenia przetargu, której koszt ponosi nabywca.

Burmistrz Kolbuszowej informuje,

że na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej ul. Obrońców Pokoju 21

WYWIESZONY ZOSTAŁ

Zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 21.08.1997 o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. 2004 r. Nr 261 poz. 2603 z późn. zm.) wykaz nieruchomości gruntowej, położonej w Kolbuszowej Dolnej, oznaczonej nr ewidencyjnym działki 1755/3, przeznaczonej do sprzedaży w trybie przetargu ograniczonego do właścicieli nieruchomości przyległych.

BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ
JAN ZUBA

Burmistrz Kolbuszowej informuje,

że na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej ul. Obrońców Pokoju 21

WYWIESZONY ZOSTAŁ

Zgodnie z art.35 ustawy z dnia 21.08.1997 o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. 2004 r. Nr 261 poz. 2603 z późn. zm.) wykaz nieruchomości gruntowej, położonej w Kolbuszowej przy ul. Sokołowskiej, oznaczonej nr ew. działki 1548/57, przeznaczonej do sprzedaży w trybie przetargu nieograniczonego.

BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ
JAN ZUBA

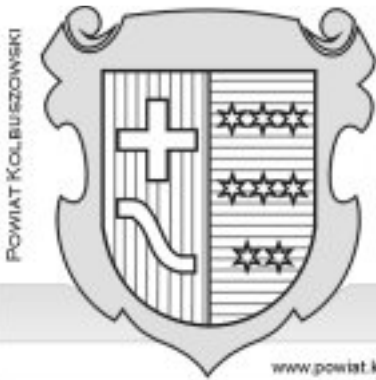
Burmistrz Kolbuszowej informuje,

że na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej ul. Obrońców Pokoju 21

WYWIESZONY ZOSTAŁ

Zgodnie z art.35 ustawy z dnia 21.08.1997 o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. 2004 r. Nr 261 poz. 2603 z późn. zm.) wykaz nieruchomości gruntowej, położonej w Kolbuszowej przy ul. Pl. Wolności, oznaczonej nr ew. działki 1480/11, przeznaczonej do zamiany.

BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ
JAN ZUBA

INFORMACJE POWIATOWE

POWIAT ■ RADA ■ STAROSTWO

www.powiat.kolbuszowski.pl

e-mail: informacja@kolbuszowski.pl

tel. +48 (017) 22 75 880, fax +48 (017) 22 71 523

KONWENT STAROSTÓW I DYREKTORÓW ZDP W KOLBUSZOWEJ

Sala narad Starostwa Powiatowego w Kolbuszowej wypełniła się 24 września br. przedstawicielami powiatów województwa podkarpackiego, których przywitał Starosta Kolbuszowski Józef Kardyś.

Spotkanie zaczęło się wystąpieniem Starosty Łańcuckiego Adama Krzysztonia, Przewodniczącego Konwentu Starostów Województwa Podkarpackiego na temat „Zarządzania drogami powiatowymi w nawiązaniu do istniejących i projektowanych przepisów prawnych Ministerstwa Infrastruktury”. Następnie głos zabrala Beata Leszczyńska, Zastępca Dyrektora Departamentu Dróg i Autostrad Ministerstwa Infrastruktury, która omówiła głównie zasady ubiegania się o rodki finansowe z 10% rezerwy Ministra Infrastruktury na rok 2010.

W Konwencie udział wzięli starostowie powiatów województwa podkarpackiego, dyrektorzy Zarządów Dróg Powiatowych, Prezes Zarządu Wydawnictwa „Polskie Drogi” Andrzej Kalinowski, Dyrektor Podkarpackiego Zarządu Dróg Wojewódzkich Bogdan Tarnawski oraz Zastępca Dyrektora Departamentu Dróg i Transportu Urzędu Mar-

Sala narad Starostwa Powiatowego w Kolbuszowej wypełniła się 24 września br. przedstawicielami powiatów województwa podkarpackiego, których przywitał Starosta Kolbuszowski Józef Kardyś. Fot. A. Jarosz

szałkowskiego Województwa Podkarpackiego Kazimierz Kędziński.

Konwent zdominowały sprawy dróg publicznych, w tym m.in. zasady ubiegania się o rodki finansowe z 10% rezerwy

Ministra Infrastruktury na rok 2010, ustawowe obowiązki Zarządów Dróg oraz bieące regulacje prawne związane z utrzymaniem dróg powiatowych, sprawy inwestycji i remontów na drogach wo-

Wspólne pamiątkowe zdjęcie uczestników Konwentu Starostów i Dyrektorów ZDP w Kolbuszowej. Fot. A. Jarosz

jewódzkich, dyspozycja rodkami dotyczący cymy bezpiecze stwa ruchu drogowego, gospodarowanie mieniem Skarbu Pa stwa.

Obrady u wietniły wyst pienia gości. Główn cz pochłon ła dyskusja programowa oraz podejmowanie uchwał i stanowisk.

Dodatkowo podczas spotkania zostały poruszone zagadnienia Programu Przebudowy Dróg Lokalnych na rok 2010 w Województwie Podkarpackim, omawiano m.in. bariery rozwoju samorządu w Polsce oraz finansowanie i zarządzanie drogami powiatowymi. Uczestnicy wymienili się do wiadzeniami w zakresie wykorzystania rodków pochodzących z funduszy strukturalnych.

Starosta Kolbuszowski Józef Kardyś wręcza na ręce Beaty Leszczyńskiej, Zastępcy Dyrektora Departamentu Dróg i Autostrad Ministerstwa Infrastruktury obraz i album promujący „Powiat Kolbuszowski”. Fot. A. Jarosz

Z WIZYTĄ W POWIECIE KOLBUSZOWSKIM

Rozmowa z Beatą Leszczyńską – Zastępcą Dyrektora Departamentu Dróg i Autostrad Ministerstwa Infrastruktury.

Pani Dyrektor, jest Pani po raz drugi w z wizytą w Powiecie Kolbuszowskim. Jakie odczucia towarzyszyły Pani podczas dzisiejszego spotkania ze Starostami i Dyrektorami Zarządów Dróg Powiatowych Województwa Podkarpackiego?

- Pierwsze spotkanie odbyło się 4 lata temu. Było to spotkanie z Dyrektorami Zarządów Dróg Powiatowych, które zapoczątkowało działalność Konwentu Dyrektorów Zarządów Dróg Powiatowych Województwa Podkarpackiego. To takie nieformalne spotkania, organizowane na wzór Konwentu Starostów. Natomiast dzisiejsze spotkanie różni się od tego poprzedniego dlatego, że są połączone dwa fora. Jest Konwent Starostów i Konwent Dyrektorów łącznie na jednym spotkaniu. Myślę, że owocne. Wymienione zostały poglądy. Przekazałam informacje bieżące z prac resortu. Z drugiej strony odebrane zostały informacje. Będziemy próbować wychodzić naprzeciw wnioskowi, które strona samorządowa sformułowała.

P. Dyrektor. Jakie zadania będą preferowane przy podziale środków z 10% rezerwy w roku 2010?

- Rezerwa subwencji ogólnej, zgodnie z zapisami ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, może być przeznaczona na zadania inwestycyjne. Preferencja w roku 2010 dotyczy zadań związanych z budową lub przebudową obiektów inżynierskich, posiadających jednolite numery inwentarzowe, posiadających ważną decyzję o pozwoleniu na budowę. Dla tych zadań musi być pokazany udział środków własnych. Zasadą jest, że z rezerwy

maksymalnie w 50% wartości zadania się dofinansowuje. Przede wszystkim muszą być rozliczone środki, jeśli takie były pozyskane w 2009. Oczywiście nadal obowiązuje komplet dokumentów łącznie z wyciągiem z uchwały budżetowej. Termin składania wniosków do 15 stycznia 2010.

Czy przyznane środki wykorzystane są przez poszczególne samorządy w 100%?

- Nawet więcej niż w 100%. W roku 2009 kwoty wnioskowane były obniżone o prawie 12% z uwagi na to, że pula rezerwy jest ograniczona, a wszystkie zadania, które spełniły wymogi formalne, wnioski były kompletne – uzyskały dofinansowanie. Niestety musiały być cięcia, aby zmieścić się w puli, bo nie chcieliśmy likwidować tych zadań. Dlatego zapadła decyzja o zmniejszeniu kwot dofinansowania. Na dzień dzisiejszy wszystko wskazuje na to, że realizacja przebiega prawidłowo. W najbliższym czasie będziemy mieli przegląd sytuacji, ponieważ w połowie października jest termin przekazywania informacji o realizacji tych zadań za trzy kwartały. Wiem, że dosyć korzystnie dla inwestorów rozstrzygane są w tym roku przetargi. Dodatkowo będą nawet jakieś oszczędności. Z tych zaoszczędzonych środków samorządy będą mogły realizować inne zadania inwestycyjne.

Jak ocenia Pani współpracę Ministerstwa Infrastruktury z Powiatem Kolbuszowskim?

- Od lat współpraca układa się bardzo dobrze. Jeśli chodzi o środki z rezerwy to nigdy nie było żadnego poślizgu, a wnioski

Beata Leszczyńska – Zastępcza Dyrektora Departamentu Dróg i Autostrad Ministerstwa Infrastruktury. Fot. A. Jarosz

są przygotowywane na dobrym poziomie merytorycznym.

Dziękuję za rozmowę.

ANNA JAROSZ

POWIATOWY DZIEŃ EDUKACJI NARODOWEJ

Kształcenie i wychowanie młodego pokolenia należą do spraw najważniejszych. Święto wszystkich pracowników oświaty przypomina nam o tym w sposób szczególny i podkreśla, jak silna więź zobowiązania łączy tradycję ze współczesnością polskiej szkoły.

Z okazji Dnia Edukacji Narodowej, w Domu Weselnym „Zacisze” w Trze ni, odbyło si uroczyste spotkanie dyrektorów, nauczycieli, pracowników o wiaty i edukacji.

Zostały wr czone **Nagrody Starosty Kolbuszowskiego** za szczególne osi gni - cia w pracy dydaktyczno-wychowawczej, podejmowanej na rzecz uczniów, szkoły i rodowiska.

Obecna na spotkaniu **Janina Wojtowska** – Starszy Wizytator Kuratorium O wiaty w Rzeszowie, odczytała list gratulacyjny od Podkarpackiego Kuratora O wiaty (...) *Składam serdeczne życzenia z okazji Dnia Edukacji Narodowej. Zawsze nauczyciela to swoista misja i pasja. Dziękuję za rzetelną pracę i zaangażowanie. Życzę Państwu twórczych pomysłów, skuteczności w działaniu, dobrej współpracy z rodzicami i tego wszystkiego, co daje poczucie satysfakcji z pracy zawodowej.*

Kolejne przemówienie wygłosił **Starosta Kolbuszowski Józef Kardy**, który na wst pie podkre lił ogromn rol tych wszystkich, którzy pełni niezwykle wa n funkcj w yciu młodych ludzi – s przewodnikami, ujawniaj pasje, odkrywaj talenty, pomagaj poznawa wiat, inspiruj i zach cają do podejmowania wyzwania i s współautorami uczniowskim sukcesów.

Bardzo wa nym elementem uroczysto ci było wr czenie „*Nagród Starosty*” w uznaniu za wzorowe promowanie szkół w rodowisku lokalnym oraz zaangażowanie w zaspokajanie potrzeb edukacyj-

Starosta Kolbuszowski Józef Kardy wraz z Kierownik BOJSP Bogusławą Bryk składają P. Teresie Woźnikowi wyrazy uznania i podziękowania za wieloletnią pełną zaangażowania i odpowiedzialności pracę na rzecz oświaty powiatu kolbuszowskiego. Fot. A. Jarosz

nych uczniów, a tak e za wybitne osi gni - cia w zakresie realizacji zada dydaktycznych i wychowawczych oraz znaczny wkład pracy na rzecz rozwoju szkolnictwa.

Nagrody Starosty Kolbuszowskiego otrzymali:

Krystyna Wilk - nauczyciel biologii Liceum Ogólnokształcącego w Kolbuszowej;
Magdalena Baran - nauczyciel języka francuskiego Liceum Ogólnokształcącego w Kolbuszowej;
Elbieta Gut – nauczyciel biologii Ze-

społu **Szkół Technicznych w Kolbuszowej**;

Agnieszka Panek – nauczyciel przedmiotów zawodowych Zespołu Szkół Technicznych w Kolbuszowej;

Beata Bryk - nauczyciel przedmiotów zawodowych Zespołu Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych w Weryni;

Donata Krogulec - nauczyciel wychowania fizycznego Zespołu Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych w Weryni;

Grzegorz Kuma - wicedyrektor Centrum Kształcenia Praktycznego w Kolbuszowej;

Marta Ludera – pedagog, logopeda Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Kolbuszowej.

Starosta Józef Kardy złożył gratulacje wszystkim odznaczonym i nagrodzonym. W sposób szczególny pogratulował **Krystynie Wilk** z LO w związku z przyznaniem Nagrody Ministra Edukacji Narodowej za szczególne osiągnięcia w pracy dydaktycznej i wychowawczej

W dalszej kolejności głos zabrala **Kierownik Biura Obsługi Jednostek Samorządu Powiatu Bogusława Bryk**, która złożyła P. Teresie Woźnikowi wyrazy uznania i podziękowania za wieloletnią pełną zaangażowania i odpowiedzialności pracę na rzecz oświaty powiatu kolbuszowskiego.

Spotkanie było znakomitą okazją do wymiany poglądów i przyjacielskiej dyskusji na różne tematy.

Przewodniczący Rady Powiatu Tadeusz Kopeć składa życzenia i wręcza bukiet kwiatów Barbarze Oślizło. Fot. A. Jarosz

KU PAMIĘCI

Gminne Gimnazjum im. Jana Pawła II w Raniżowie dnia 14 października 2009 r. obchodziło dwa wielkie wydarzenia, które na trwałe wryły się na kartach historii tej szkoły. Dokładnie w dziesiątą rocznicę istnienia gimnazjum nadano sztandar szkoły oraz poświęcono pomnik Patrona Jana Pawła II. Są to dwa niezbędne elementy dopełniające dzieło budowy gimnazjum w Raniżowie.

Kiedy w 1999 roku, zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Edukacji Narodowej tworzono pierwsze oddziały gimnazjum nikt nawet nie przypuszczał, że w niedługim czasie społeczność szkolna będzie dane uczyć się i nauczać w murach nowej, spełniającej wszelkie wymagania, dogodnie usytuowanej i wspaniale wyposażonej szkoły. Po trudnych początkach uczenia się na dwie zmiany w jednym budynku dzielnym ze szkołą podsta-

wow, dzięki inicjatywie Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Owiaty, Kultury i Sportu w Raniżowie oraz poparciu Rady i Wójta Gminy nie miały marzenia o nowym budynku powoli zaczęły się spełniać. W listopadzie 2001 roku dokonano wspólnie pod przewodnictwem ks. bpa aktu wmurowania kamienia węgielnego pod budowę nowego gimnazjum. W ciągu zaledwie dwóch lat, bo w listopadzie 2003 roku została oddana do użytku pierwsza część budynku gimnazjum w Raniżowie. Drugą część budynku dydaktycznego została oddana do użytku w styczniu 2005 roku. Równocześnie społeczność gimnazjalna przyjęła za patrona osobę, której cegły zostały włożone w ten dzień – Jana Pawła II. Dzięki Jego Duchowej opiece i wstawiennictwu w ciągu kolejnych kilku lat oddano do użytku także wybudowany sal sportowy, który spełnia również do-

brze funkcje auli. Nadanie szkole sztandaru sprawia, że staje się ona pełnowartościową placówką owiatową, posiadającą swój „pieczęć” i symbol.

Miejscem upamiętnianym osobą Patrona szkoły była do tej pory tablica pamiątkowa wmurowana przy wejściu głównym. Od dnia 14.10.2009 r. jej funkcję przejmuje po wieloletnim pomnik Jana Pawła II. Dyrektor, Grono Pedagogiczne mają nadzieję, że stanie się on miejscem spotkania nie tylko młodzieży tej szkoły, ale także wszystkich mieszkańców gminy, w którym w tym momencie, w którym będziemy w sposób szczególny wspominać postać naszego Wielkiego Rodaka.

Wiele trzeba było czekać, aby Gminne Gimnazjum im. Jana Pawła II w Raniżowie stało się w „pełni” szkołą.

Tu historia się jednak nie kończy. Wiąże się to z otwarciem nowego rozdziału dziejów szkoły. A to, jak potoczą się jej losy zależy w głównej mierze od młodych, w których Jan Paweł II pokładał tak wielką ufność. Bo jak powiedział do młodych z całego wiata:

„Wy jesteście nadzieją świata, nadzieją Kościoła, wy jesteście moją nadzieją”.

Starosta Kolbuszowski Józef Kardys składa życzenia z okazji nadania Szkole w Raniżowie Sztandaru i poświęcenia Pomnika Patrona Szkoły. Fot. Archiwum

Program współpracy Powiatu Kolbuszowskiego z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami prowadzącym działalność pożytku publicznego na 2010 rok

Corocznie Rada Powiatu Kolbuszowskiego uchwała Program współpracy Powiatu Kolbuszowskiego z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego. Strategia ta jest wyrazem dążenia samorządu powiatowego do wspierania inicjatyw organizacji pozarządowych i określania formy, zasady i zakresu współpracy organów powiatu z organizacjami pozarządowymi w wymiarze finansowym i non profit a także priorytetów zadań, których realizacja związana będzie z udzieleniem pomocy publicznej.

W grudniu 2009 roku Rada Powiatu uchwala kolejny Program współpracy Powiatu Kolbuszowskiego z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego na rok 2010 i dlatego prosimy Państwa

o zgłaszanie uwag do projektu Programu na rok 2010, który jest bazą do stworzenia kolejnej strategii. Program dostępny jest na stronie internetowej Starostwa Powiatowego www.powiat.kolbuszowski.pl w zakładce Program współpracy z organizacjami pozarządowymi. Jest to projekt, który oddajemy do konsultacji zarządom i członkom wszystkich działających na terenie naszego powiatu organizacjom. Prosimy o zapoznanie się z nim i o wniesienie uwag co do treści.

Odpowiedzi z uwagami i wnioskami lub z zaznaczeniem, że uwag się nie wnosi prosimy przesyłać najpóźniej do 10 listopada 2009 roku na adres Starostwo Powiatowe w Kolbuszowej, ul. 11 Listopada 10, 36-100 Kolbuszowa lub na adres internetowy informacje@kolbuszowski.pl.

STAROSTA KOLBUSZOWSKI

Działając na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2004 r. Nr 261, poz.2603 z późn. zm.) podaje do publicznej wiadomości, że na tablicy ogłoszonej w siedzibie Starostwa Powiatowego w Kolbuszowej, ul. 11 Listopada 10, 36-100 Kolbuszowa, został wywieszony od dnia 07.10.2009 r. na okres 21 dni wykaz nieruchomości, stanowiących własność Skarbu Państwa, położonych w Lipnicy przeznaczonych do sprzedaży w drodze przetargu.

Szczegółowe informacje dotyczące nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży można uzyskać w Starostwie Powiatowym w Kolbuszowej pok. 211.

Kulinaria

OWOCE PIGWY I PIGWOWCÓW TO CYTRYNY Z NASZYCH OGRODÓW I SADÓW

Coraz częściej spotyka się w naszych ogrodach i sadach drzewka pigwy i krzaki pigwoców. Jednak owoce ich nie są jeszcze rozpowszechnione w handlu, rzadko je można spotkać na targach, zieleniakach, a w sklepach owocowo-warzywnych prawie wcale. A szkoda, bowiem te owoce stanowią cenny surowiec do sporządzania kompotów, soku, galaretek, konfitur, dżemów, marynat, wina i niezrównanych w zapachu i smaku nalewek.

Ojczyzn pigwy jest Kreta. Grecy zwali ją „jabłkiem Kydonii”. Po wi cona była Afrodycie. Solon zalecał, aby zgodnie z prastarym obyczajem panna przed przestąpieniem progu małego skiego zjadła „jabłko Kydonii”. W Grecji i Rzymie przyrzadzano pigw z miodem, przypisywano jej, nie bez powodu, właściwości lecznicze. Obecnie pigwa jest rozpowszechniona prawie na wszystkich kontynentach: w Europie, Azji, Afryce, Australii i Afryce Południowej. Stosunkowo łatwa w uprawie, dobrze rośnie zarówno w słońcu jak i półcieniu. W naszych ogrodach spotyka się najczęściej pigwowiec japoński, okazały i po redni. Niektóre pigwowiec kwitną już w marcu, jeszcze przed wypuszczeniem liści. Kwiaty zazwyczaj różowe, krwisto-czerwone, pomarańczowe, rzadziej białe. Kwitną długo, stąd w naszych ogrodach pigwowiec uprawiany jest jako krzewy ozdobne. Owoce pigwy zawierają cenne składniki mineralne oraz witamin C, są bogate w cukry, glukozę, fruktozę i sacharozę, poza tym kwasy: jabłkowy, winny i cytrynowy. Pigwy są bardzo bogate w pektyny, posiadają również w znacznej ilości elazyn oraz miedź. Owoce spożywa się po upieczeniu lub ugotowaniu. Na surowo nie nadają się do jedzenia, ponieważ są twarde, kwaśne, wręcz cierpkie. Często ugotowane i przyprawione pigwy służą jako dodatek do potraw mięsnych, przede wszystkim dziczyzny. Dawniej, w dworskich kuchniach, z pigwy przyrzadzano marynaty do mięs. Zawarty w owocach, zwłaszcza w skórce, olejek eteryczny nadaje potrawom niebanalny delikatny smak, zaś kwasy miosm krucho. Ze wszystkich owoców sporządzany jest wyciąg zawierający elazyn i stosowany w przypadku niedokrwistości. Pigwa dawniej była również zalecana przy zaburzeniach trawienia, zwłaszcza z miodem i octem dla pobudzenia apetytu. Dzięki właściwościom ciągajcym stosowana jest od dawna w medycynie ludowej przy biegunkach i krwotokach oraz jako środek oczyszczający przy pachwinie rodnej. Również nasiona pigwy, które obfitują w lu-

zy, wykorzystywano na ziółko przeciw kaszlowe. Luzy (które otrzymywane są przez wytrącenie nasion z wody) stosowane były przy nieżytach dróg oddechowych, zapaleniu tchawicy i oskrzeli, a także zewnętrznych oparzeniach i podrażnieniach skóry. Zatem pigwa to nie tylko krzew ozdobny, ale już w starożytności poznano si na jej zdrowotnych właściwościach. Wykorzystujmy więc pigw, bowiem jej walory smakowe, zapachowe i zdrowotne są nie do pogardzenia.

Smakowity placek z pigwowym dżemikiem

Ciasto: 2 szklanki mąki pszennej, kostka masła, ½ szklanki cukru, 1 jajko, 1 łyżka cukru pudru do posypania.

Miękko przesiać, dodać masło i razem posiekać nożem na stolnicy. Następnie dodać ółtko rozbite z cukrem. Szybko rozgnieć ciasto, schłodzić je w lodówce. Półciasto rozwałkować na cienki placek grubości 0,5 cm na papierze do pieczenia. Przełożyć wraz z papierem do formy i posmarować dżemem lub konfiturą z pigwy. Drugą część ciasta wsadzić na chwilę do zamrażalnika, obsypać makiem i utrzeć na tarce o duży oczkach bezpośrednio na konfiturę lub dżem, rozsypując „kruszonkę” równomiernie. Piec ok. 30 minut w temp. 200°C. Ostudzony placek posypać cukrem pudrem.

Sok z pigwy

Pigw starannie umyć, dokładnie osuszyć. Pokroić oczyszczony z nasion pigw do słoja i przesypaną cukrem na 1 kg pokrojonej pigwy 1 kg cukru. Słój wypełnić pigw do krawca. Zostawić na noc. Na drugi dzień zlać sok, przelać do małych słoiczek lub butelek. Pasteryzować w temp. 95°C ok. 30 min. Po wyjęciu z pasteryzacji odwrócić słoiki do góry dnem i schłodzić. Sok doskonały do herbatki i nie tylko. Owoce pozostałe po zlaniu soku można przesmażyć, zrobić z nich dżem.

Wino z pigwy

Składniki: 3 kg owoców, 2 kg cukru, 2 g pożywki, drożdże winne.

Przygotować „matkę drożdżową”. Dojrzałe owoce pokroić w drobne kawałki wraz

Janina Olszowy

z nasionami i zalać wrzucąc wodę tak aby przykryła owoce. Utrzymać w cięgu kilku minut w stanie wrzenia (4-5 min.), a następnie odstawić. Po ostudzeniu przelać przez bardzo gęste sito lub woreczek i odsoczyć. Wytlóczyły ponownie zalać wrzuceniem i po kilku godzinach odcedzić, a następnie dodać do moszczu otrzymanego po pierwszym cedzeniu. Dodać cukier i przygotować „matkę drożdżową”. Zawartość butli powinna wynosić 5 l. Jeżeli moszczu jest mniej, należy go uzupełnić letnią przegotowaną wodą. Wszystko razem dobrze wymieszać i odstawić do fermentowania. Po pierwszym ścięgnięciu wina można dodać moszczu z aronii lub bzu czarnego w ilości jednakowej nie więcej niż 10% w stosunku do wina z pigwy. Dodatek ten uszlachetni kolor i smak.

Pigwowa nalewka – „Pigwówka” I

Składniki: 1 kg pokrojonej pigwy, 1 l wódki, 1 kg cukru, 1 szkl. spirytusu.

Owoce umyć, osuszyć, pokroić w drobne kosteczki i zalać wódką. Odstawić na 6 tygodni w ciepłe miejsce, zlać do butelki, a na owoce wsypać cukier i odstawić. Co jakiś czas wstrząsać. Kiedy cukier całkowicie się rozpuści dodać zlaną wódkę i spirytus, odstawić na 3 tygodnie. Gdy osad opadnie na dno, zlać płyn i przefiltrować. Przelać do butelek.

Pigwówka II

Pokroić do słoika oczyszczone z nasion pigwy, gdy słoik będzie napełniony do pełna zasypać owoce cukrem, lekko potrząsnąć aby cukier się rozprzestrzenił w słoju. Zakręcić słoje i na drugi dzień uzupełnić zawartość w słoju wódką wymieszaną ze spirytusem, w proporcji pół litra wódki 1 szklanka spirytusu. Odstawić na 4 tygodnie, następnie nalewkę zlać, przefiltrować i przelać do butelek. Można według własnego uznania dosłodzić rozpuszczonym w niewielkiej ilości nalewki cukrem. Pozostałe w słoju owoce zalać wódką wymieszaną z miodem. Na pół litra wódki dodać 4 łyżki miodu

(najlepiej lipowego lub akacjowego) odstawi w ciemne miejsce na dwa miesiące. Jest to mocny, wytrawny tzw. „miski nalew”. Po dwóch miesiącach nalewkę zla, przefiltrowa i przela do butelek.

Wino i nalewki z owoców pigwy zaleca się zwłaszcza osobom cierpiącym na niedokrwistość i zaburzenia trawienia, czyli nalewki i wino pić tylko „dla zdrowotności”.

Suszona pigwa

Umyte starannie owoce wytrzeć ciereczką, pokroić w grube plastry lub ósemki i suszyć jak jabłka lub gruszki. Pigwa suszona zawiera równie dużo pektyn jak wieśna, dlatego doskonale nadaje się do galaretek z dodatkiem soku owocowego. Można również dodawać do kompotów z suszonych jabłek, gruszek, czy lipek. Zaparza wraz z herbatą.

Konfitura z pigwy

Składniki: 1 kg pigwy, 1 kg cukru.

Pigwy starannie umyć w ciepłej wodzie, osuszyć ciereczką, przekroić na 4 części i obrać ze skórki, najlepiej nożem o ostrej krawędzi. Najlepiej nożem o ostrej krawędzi. Następnie przelać do rondla, zalać zimną wodą tak, aby były przykryte, i gotować a owoce zmiażdżyć. Gdy kawałki pigwy będą miękkie dodać cukier i w dalszym ciągu gotować na małym ogniu a będąc i przezroczyście. Wówczas przelać gorącą do słoików, zamknąć, odwrócić do góry dnem słoiki i poddać tzw. suchej pasteryzacji (pod kocem). Taka konfitura jest znakomita do nalewek, przelać ciast, tortów oraz jako dodatek do herbaty.

Galaretka z pigwy

Składniki: 1 kg pigwy, 2 l wody, 70 dag cukru.

Pigwy umyć, wytrzeć ciereczką i przekroić na 4 części nie obierając. Zalać w rondlu wodą i gotować a owoce zmiażdżyć. Wtedy włożyć je do lnianego woreczka lub na wyłożony gaz durszlak i zostawić aby sok ciekł (nie przecierać). Następnie odmierzyć sok i na 1 l dodać 70-100 dag cukru. Zamieszać i smażyć na wolnym ogniu. Gdy kropla galaretki spuszczone na talerzyk nie rozplywa się, galaretka jest gotowa. Gorącą przelać do niewielkich słoiczków do pełna, zamknąć, odwrócić do góry dnem, a po kilku minutach „pod kocem”. Pozostały przecier, który został na durszlaku, przesmażyć na marmoladkę lub dodać do owoców, które zawierają niewielką ilość pektyn, celem dokwaszenia przetworów.

Dżem pigwowy

Owoce umyć, osuszyć i w całości zalać wodą w proporcji 1 kg owoców pigwy –

1 l wody i ugotować. Gdy zmieni kolor przestudzić, przekroić na pół, usunąć pestki wraz z gniazdami nasionnymi. Połow owoców obrać ze skórki i pokroić w kostki lub cz. steczek. Drugą połowę owoców jeszcze mocniej rozgotować, następnie przetrzeć przez sito lub zmiksować. Do przetartej pulpy dodać cukier w proporcji 1 kg owoców – 60-70 dag cukru, gdy cukier się rozpuści, dodać pokrojone w kostki lub cz. stek obrane pigwy i razem smażyć na wolnym ogniu do zagęstnienia. Gdy kropla spuszczone na talerzyk nie rozplywa się, gorącą przelać do słoików i natychmiast zamknąć. Słoiczki odwrócić do góry dnem i „pod kocem”.

Piękna w kolorze, wyborna w smaku, galaretka berberysowo-pigwowa

Składniki: 2 szkl. soku berberysu, 2 szkl. soku z pigwy, 90-100 dag cukru.

Sok z berberysu przygotować można przez parowanie w sokoparowniku lub podgotowanie owoców a zmiażdżyć, które następnie nalewać i wyłożyć na czysty kawałek lnianego płótna lub podwójnie złożonej gazy, przywieszając np. do czterech nóg taboretu odwróconego blatem do podłogi (nie wyciskać, tylko zostawić na całą noc). Wówczas sok spływa do podstawionego naczynia, najlepiej szklanego. Podobnie postąpić z pigwami. Najpierw rozgotować w niewielkiej ilości wody, tak aby tylko przykryła owoce, później pozwolić sokowi spływać przez podwójnie złożony gaz do podstawionego naczynia. Można również owoce berberysu i pigwy włożyć do płóciennych woreczków uszytych z rzadkiego lnu lub tetry i zawiesić nad naczyniem do którego będzie spływał sok. Następnie wymieszać obydwie soki pół na pół, dodać cukier i gotować na małym ogniu w szerokim rondlu, od czasu do czasu mieszać. Przelać gorącą cieczą do małych słoiczków, aby galaretka była na jednorazowy użytek. Galaretka jest znakomitym dodatkiem do herbaty, lodów, mas i kremów.

Pigwy w słodkiej marynacie

Składniki: 1 kg pigwy, 1 kg cukru, 1 szkl. octu owocowego (najlepiej jabłkowego).

Zarwane kocyki wrzucić do wrzątku i przetrzeć przez sito. Przed przygotowaniem marynaty owoce umyć, osuszyć i cienutko obrać ze skórki. Każdy owoc przekroić na pół, wydrzeć gniazda nasienne, pokroić w ósemki. Od razu w czasie krojenia wrzucić do wrzącej wody i pozostawić w niej owoce na 3-6 min., następnie odcedzić. Z 70 dag cukru i octu ugotować syrop. Do wrzącego syropu przelać i odcedzone pigwy, doprowadzić do

wrzenia i dosypać pozostały cukier, gotować na małym ogniu, od czasu do czasu potrząsać rondlem celem wymieszania. Gotować do momentu a owoce będą szkliste. Przelać gorącą do słoików, zamknąć, odwrócić do góry dnem i „pod kocem”. Doskonała marynata do mięs i jako dodatek do sałatek.

Przecier z pigwy i jabłek

Składniki: 1 kg owoców pigwy, 2 kg jabłek, 30 dag cukru.

Owoce pigwy starannie umyć, osuszyć ciereczką i pokroić w bardzo drobne cz. steczek nie odrzucając skórki i pestek. Zalać pigwy wodą w rondelku tak, aby były przykryte i gotować pod pokrywką. Umyte jabłka przekroić na kilka części i dodać do miękkości, gotując się pigwy. Wszystko razem gotować na małym ogniu, a jabłka zmiażdżyć. Odcedzić, przetrzeć przez perlonowe sitko, dosłodzić ewentualnie do smaku, dodać odcedzony sok, podgrzać i gorącą przecier wlać do przygotowanych słoików lub butelek. Pasteryzować w temp. 90°C przez 20 min. od chwili zagotowania się wody lub zapiec w piekarniku w temp. 100°C. Przecier używać do zakwaszania potraw.

Kandyzowane marmoladki z pigwy

Składniki: 25 dag przecieru z pigwy, 25 dag cukru pudru, 2 łyżki cukru kryształ.

Na ten przetwór można użyć masy owocowej po przyrządzeniu galaretki lub przygotować nowy przecier, tzn. umyć pigwy (bez ogonków), starannie wytrzeć ciereczką i zalać wrzącą wodą aby je przykryła. Gotować przez ok. pół godziny. Odcedzić i przetrzeć przez perlonowe sitko. Do przecieru dodać cukier puder i smażyć mieszając tak długo, a masa zacznie odstawać od ścianek rondla. Wówczas rozlać masę na płaskie naczynia, półmiski, tacki itp., które przed wyłożeniem masę lekko posmarować olejem lub oliwą. Posypać cukrem kryształ i pozostawić do ostygnięcia co najmniej na cztery dni. Wtedy pokroić marmoladki na słupki, obsypać jeszcze ewentualnie cukrem kryształem i znów pozostawić do ostygnięcia. Kandyzowane marmoladki najlepiej przechowywać w metalowych lub szklanych pojemniczkach. Smakuj podane do herbaty, można je wykorzystywać do dekorowania ciast i tortów lub, pokrojone w kosteczkę, do mas i kremów. Poza tym są, zamiast cukierków, wspaniałym smakołykiem dla dzieci i dorosłych.

Kultura

JAK POKAZAĆ „BRUD, SMRÓD I UBÓSTWO” W PARKU ETNOGRAFICZNYM

W dniach 8 i 9 października 2009 r. odbyła się, zorganizowana przez Muzeum Kultury Ludowej i Stowarzyszenie Muzeów na Wolnym Powietrzu w Polsce, ogólnopolska konferencja skansenowska *Wieś uboga czy mlekiem i miodem płynąca? Prawda w przedstawieniach skansenowskich.*

Zakres tematyczny konferencji obejmował całość problematyki związanej z odwzorowywaniem wiejskiej rzeczywistości w realiach skansenowskich. Mieliśmy nadzieję rozpocząć otwartą dyskusję nad tym, jak pogodzić oczekiwania odbiorcy z prawdami historycznymi. Problematyka spotkała się z szerokim odzewem ze strony badaczy, etnologów i muzealników, którzy licznie przybyli na naszą konferencję naukową. Spośród 24 wygłoszonych referatów dało się słyszeć głosy o potrzebie ukazania ubóstwa i smrodu, stanu ówczesnej higieny, o potrzebie przedstawienia człowieka w jego codziennym życiu, a nie jedynie wytworów jego kultury. Muzealnicy podzielili się także swoim doświadczeniem w kwestii urządzania wnętrz różnych obiektów oraz przybliżali problemy praktyczne z tym związane (zwykle wynikające z wymogów konserwatorskich). Nawoływali także, aby porzucić współczesne pojęcie piękna i brzydoty, ponieważ nasza estetyka jest zupełnie inna niż ówczesnych.

Rozważano na ile jesteśmy w stanie zbliżyć się do tej zapomnianej już rzeczy-

Fot. Jan Mazurkiewicz

wistości w miejscu sztucznie wytworzonym i jak opowiedzieć widzowi o dawnych kulturach tak, aby w sposób przybliżający mu realia i mentalność XIX-wiecznego chłopca. Zwiedzający park etnograficzny dostaje bowiem gotowy produkt – wizję dawnej wsi. Zadaniem muzealników jest jej wierne przedstawienie, które nie spowoduje idealizacji przeszłości. Dyskutowano także

o tym, jak kształtuje się wyobraźnia ludzi o dawnym życiu na wsi pod wpływem literatury, popularnych filmów oraz imprez plenerowych.

W rodowisku muzealników tematyka konferencji została uznana za bardzo potrzebną i rozwijającą.

MAŁGORZATA WÓJTOWICZ

„W POLACH DZIADÓW NASZYCH”

W świat tradycji naszych dziadów, w niedzielne popołudnie 27 września, wprowadzili nas artyści ludowi, koła gospodyń wiejskich oraz mieszkańcy Kolbuszowej, podczas zorganizowanego święta pieczonego ziemniaka. Odmienne jak w roku ubiegłym, impreza odbyła się na polu Cisków przy Kościele w Kolbuszowej Górnej.

Uroczystość rozpoczęły się prezentacją dzieci z Przedszkola Publicznego oraz Szkoły Podstawowej z Kolbuszowej Górnej, następnie przewidziano konkursy dla dzieci i publiczności – zbieranie ziemniaków na czas oraz konkurs wiedzy o serialu „M jak miło”.

Zgromadzeni mieszkańcy naszej gminy mieli okazję podziwiać występ taneczny zespołu Kolibry z MDK Kolbuszowa oraz zespołu Kontra w hip-hopowym układzie tanecznym.

O godz. 15.00, w Parafii p.w. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych, w Kolbuszowej Górnej, odprawiono Mszę w intencji odrodzenia wiary i siedzich, kształtowanych poprzez prostotę życia i obyczaju.

Po zakończeniu liturgii nastąpiło oficjalne powitanie zaproszonych gości, wśród których znaleźli się Poseł na Sejm RP Zbigniew Chmielowiec, Przewodniczący Rady Powiatu Tadeusz Kopeć, Starosta Kolbuszowski Józef Kardy, Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Wilk, Burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba, zastępca Burmistrza Marek Gil.

Tradycyjnie ogłoszono ogniskowe konkursy na najlepszy przysmak kulinarny 2009. W trakcie burzliwych obrad jury, grupa break dance Dangers Squad zaprezentowała swoją choreografię. Po nich na scenie pojawił się Zespół Pieśni i Tańca „Górna”.

Przedstawienie tradycji kopania ziemniaków w wykonaniu Zespołu Ludowego Wolanie oraz Górniacy. Fot. J.Snopkowska

W tym roku nagrod Złotego Lasowiackiego Zimioka otrzymało Koło Gospody Wiejskich z Kolbuszowej Górnej, które równie nagrodzono za kiosk ziemniaczan. Srebrny Zimiok oraz nagroda za najlepsze faszerowane ziemniaki powdrowały w ręce Gospody Wiejskich z Domatkowa.

Występ Wolan i Górniaków na scenie rozbawił zgromadzoną publiczność. Fot. J.Snopkowska

Podczas degustacji pieczonych ziemniaków prosto z ogniska oraz innych tradycyjnych dań mieszkańcy mogli wysłuchać repertuaru chóru Barwy Jesieni

z filii MDK z Kolbuszowej Górnej.

Około godz. 17.00 rozpoczął to plenarne przedstawienie teatralne pt. „Wykopki” w wykonaniu Zespołu Ludowego Wolanie oraz Górniacy, prezentując starodawne wykopki z zachowaniem tradycji kopania ziemniaków naszych dziadków.

Następnie zagrała Kapela Władysława Pogody. Ogniskowe disco zakończyło bogaty program tegorocznych obchodów.

Lasowiackie Zimioki, na stałe wpisały się do kalendarza corocznych imprez, które nie tylko kultywują tradycje, ale także przyczyniają się do integracji społeczno lokalnej.

JUDYTA SNOPKOWSKA

JUDYTA SNOPKOWSKA

DRUGI ROK DZIAŁALNOŚCI KLUBU TRZECIEGO WIEKU ROZPOCZĘTY

Klub Trzeciego Wieku zorganizowany przy Polskim Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów Zarząd Rejonowy w Kolbuszowej, powołany do działalności we współpracy z Miejską i Powiatową Biblioteką Publiczną w Kolbuszowej rozpoczął drugi rok pracy.

8 października br. Członkowie Klubu spotkali się po raz pierwszy po wakacyjnej przerwie, tradycyjnie już w Sali Odczytowej Biblioteki.

Temat spotkania określiło widowisko historyczne „Kolbuszowski Wrzesień 1939 r.”, przygotowane i zaprezentowane przez uczniów Zespołu Szkół Technicznych oraz pracowników Biblioteki. W trakcie kilkudziesięciu minut widowiska publiczności została przeniesiona w czasy krwawej, wrześniowej bitwy o Kolbuszów. Zapoznaliśmy się z archiwalnymi zdjęciami, fragmentami pamiętników, m. in. Karola Grodeckiego, Zofii Rachwałowej (mieszkałkami miasta i okolic), porucznika Andrzeja Krawca – dowódcy obrony Kolbuszowej, znajdującymi się w zbiorach Biblioteki.

Po przerwie omówiono sprawy bieżące, ogólne plany na najbliższy rok działalności i ustalono datę następnego spotkania na 26 listopada 2009 r. Tym razem Klubowicze podejmą temat Powstania Listopadowego.

AGNIESZKA MIERZEJEWSKA.

MIĘDZYNARODOWA JESIEŃ LITERACKA W KOLBUSZOWEJ

W ramach tegorocznej XIX Międzynarodowej Jesieni Literackiej w bibliotekach gminy Kolbuszowa gościli ukraiński poeta Jurij Zagorodnij oraz Krystyna Konecka, poetka i reporterka z Białegostoku.

Jurij Zagorodnij w Czytelni Miejskiej i Powiatowej Biblioteki w Kolbuszowej zaprezentował swój twórczo zgromadzonej młodzieży z kolbuszowskich szkół średnich: Liceum Ogólnokształcącego oraz Zespołu Szkół Technicznych.

Swoje dzieła poetyckie prezentował zarówno w języku polskim i ukraińskim, by jak sam stwierdził, przybliżyć słuchaczom piękno języka ukraińskiego. W tym roku po raz pierwszy czytał swoje wiersze po polsku, bo dla niego pewnym swojej znajomości naszego języka. Ze względu na wieloletnie życzenie swojej rodziny, bez większego problemu jest w stanie tworzyć oraz tłumaczyć swoje dzieła na język rosyjski, łotewski czy niemiecki.

W filii biblioteki w Kolbuszowej Górnej z młodzieżą ze Szkoły Podstawowej w Kolbuszowej Górnej spotkała się Krystyna Konecka, poetka, która zdobyła wiele laurów, między innymi

Spotkanie Jurija Zagorodnija z kolbuszowską młodzieżą

nymi jest laureatką Nagrody Literackiej im. Wiesława Kazaneckiego w 1997 roku.

Mając dar opowiadania i łatwość nawiązywania kontaktu z słuchaczami, poetka opowiadała o swoim ciekawym życiu, o licznych podróżach, o swojej karierze dziennikarskiej, o początkach pisania, o swojej pasji fotograficznej oraz o rodowisku literatów.

Biblioteka już od wielu lat gości różnych twórców literackich i dziennikarskich w ramach organizowanych spotkań pod znakiem "Jesieni Literackiej", której głównym pomysłodawcą i organizatorem jest Andrzej Grabowski. W ten sposób udaje się przybliżyć różnym grupom dzieci i młodzieży szkolnej nie tylko ciekawą, a mało znaną poezję, jak również szeroko pojętą wiedzę z zakresu literatury, dziennikarstwa a także sto różnych obcych krajów, z których pochodzą autorzy spotkań.

Krystyna Konacka zaprezentowała dzieciom album w którym wykorzystano jej wiersze

W BIBLIOTECE NIE MUSI BYĆ NUDNO

Po dwumiesięcznej przerwie w nauce i szkolnych obowiązkach nadszedł czas powrotu do szkoły. Wakacyjne spotkania w MiPPB w Kolbuszowej też już za nami. Łącznie w ramach akcji „Wakacje w Bibliotece” przeprowadzono 39 zajęć, w których uczestniczyło około 700 dzieci.

Koniec wakacji nie oznacza jednak zakończenia spotkań bibliotecznych. W Oddziale dla Dzieci i Młodzieży we wtorki,rody i czwartki o godz. 16⁰⁰ – 17⁰⁰ odbywają się zajęcia cykliczne dla dzieci w różnym wieku. Każdy młody czytelnik powinien bez trudu znaleźć wśród nich coś dla siebie.

„Kapelusz Rozmaitości” to odbywające się **we wtorki** spotkania grupowe dla młodszych i nieco starszych czytelników, rozwijające wyobraźnię, ekspresję, doskonale umiejętności społeczne. W ramach tych zajęć planowane są zajęcia edukacyjne: *„Od złości do radości”*, *„Główka pracuje i nad quizem medytuje”*, *„Zima wieje mróz się śmieje”* – mini konkurs związany z tradycją wiośnitów Bożego Narodzenia, a także *Andrzejki* w bibliotece. **W rody** zapraszamy wszystkich lubiących zabawę piórem, papierem i nie tylko, na warsztaty plastyczne „Akwarelka”. Wykonywane prace tematycznie związane z aktualnym porą roku i imprezami okolicz-

nościowymi. Projektowane są **dzieńmi Jesienne Witryny**, **Rok kawiczkowe potworki**, **Kartki bożonarodzeniowe i ozdoby choinkowe**.

Czwartkowe spotkania *„Kto czyta mniej pyta”* promują twórczo literacką. Obejmują zapoznanie z życiem i twórczością autorów literatury dziecięcej i młodzieżowej, głośne czytanie wybranych utworów, dyskusje, konkursy czytelnicze i literackie. Planowane są zabawy z tekstem literackim w oparciu o utwory W. Chotomskiej, konkurs czytelniczy związany z twórczością L. M. Montgomery, wierszowe bajanie – głośne czytanie dla dzieci połączone z elementami pedagogiki zabawy.

Oddział dla Dzieci i Młodzieży jest miejscem gdzie jedne dzieci mogą zaprezentować drugim swoje talenty i pasje.

Proponując czytelnikom różnorodne formy aktywności czekamy również na ciekawe pomysły, które możemy wspólnie realizować w ramach zajęć cyklicznych. Głównym naszym celem jest to, by dziecko chociażnie przebywało w naszej bibliotece, jednocześnie nie wszechstronnie się rozwijało i poszerzało swój wiedzę.

BOGUSŁAWA DROŻDŻ

APEL

Szanowni Państwo!

W związku ze zbliżającymi się obchodami 20-lecia powstania odrodzonego samorządu gminnego, zwracamy się do Państwa z prośbą o przekazanie Miejskiej i Powiatowej Bibliotece Publicznej w Kolbuszowej, wszelkiego typu pamiątek (plakaty, ulotki wyborcze, fotografie i inne materiały).

Materiały te pozwolą wzbogacić nasze zbiory i zachować je dla potomnych, jak również umożliwią przygotowanie wystawy okolicznościowej.

Wszystkim osobom, które zechcą zachować tego typu pamiątki na własność, gwarantujemy ich zwrot po utworzeniu kopii.

Materiały przyjmują bibliotekarze Czytelnicy im. K. Skowrońskiego - Janusz Kozłowski oraz Grzegorz Mazan. Telefon kontaktowy 17 22 70 220.

Historia

O RODZINIE JULIANA MACIEJA
GOSLARA

Pan Eugeniusz Roganowicz z Krakowa w liście do mnie napisał, że jest wnukiem Władysława Maksymiliana Roganowicza i Eugenii Feliksi, z d. Skąpskiej. Wspomniana babcia Eugenia Feliksa była córką Franciszka Skąpskiego i Marii, z d. Goslar, siostry Juliana Macieja Goslara.

Od dawna interesuje się on genealogią rodziny i pochodzeniem nazwiska Goslarów, z której wywodzi się słynny spisakowiec i działacz rewolucyjno - demokratyczny, Julian Maciej Goslar, urodzony w 1820 r. w Kolbuszowej. Jako dowód przesłał także dokumenty parafialne o nazwie: Testimonium ortus et baptismia (Metryka pochodzenia i chrztu) z 20.04.1866r., wydane przez parafię w Niwiskach za administrowania ks. K. Dobrzańskiego. Z dokumentu tego wynika, że rodzicami jego babci byli: Franciszek Skąpski s/ Grzegorza i Teresy (brak panieńskiego nazwiska) i Marianna c/ Franciszka Goslara i Jadwigi Bogdalik – czyli siostry J. M. Goslara.

Informuje także o tym, że w czasie drugiej wojny światowej jego ojciec zwracał się do Urzędu Parafialnego w Niwiskach z prośbą o przesłanie metryk urodzenia swoich dziadków tj. Franciszka i Marii z d. Goslar Skąpskich. Nie wie dokładnie, czy przesłane w 1943 r. przez Urząd Parafialny w Niwiskach metryki urodzenia są prawdziwe, czy te były aktami pisany przez urząd parafialny masowo w celu udowodnienia pochodzenia aryjskiego przodków - osób zwracających się o ich wydanie, na danię niemieckiego okupanta. Kolejna odpowiedź ks. proboszcza w Niwiskach z 22.06.1989 r. stwierdzała, że w księgach parafialnych nie znalazł nic na ten temat.

Z jego dalszych wywodów wynika, że osoba Franciszka Skąpskiego, to najbardziej chyba tajemnicza osoba w jego rodzinie. Człowiek ten pojawił się nagle w latach 40-tych XIX wieku rejonie Kolbuszowej i objął posesję leśniczego, a później dzierżawił hutę szkła w Niwiskach. Posobno pochodził z Kongresówki, a jego nazwisko było przybrane. Zatajenie swojej przeszłości (nawet w metryce chrztu jego córki Eugenii nie ma nazwiska panieńskiego jego matki tylko imię Teresa), konspiracyjne kontakty z ludźmi z zaboru rosyjskiego, pozostała we wspomnieniach rodziny, na szczęście nieudana, próba zabójstwa przez nasłanych agentów rosyjskich, spiskowanie wraz z bratem żony, tj. J. M. Goslarem (m. in. słynne szklane bomby), świadczą o silnym zaangażowaniu

w rozbity po powstaniu listopadowym ruch niepodległościowy.

Pochodzenie nazwiska Goslar i polemika!

Pan E. Roganowicz ma w wątpliwość, co do informacji podawanych w publikacjach przez niektórych historyków, a dotyczących nazwiska J. M. Goslara.

W dokumentach rodzinnych nazwisko funkcjonuje prawie zawsze jako Goslar lub Gozlar. We wspomnieniach jemu współczesnych: Goslar, nawet w spisie uczniów tarnowskiego gimnazjum: Goslar Julianus. Można więc chyba założyć, że brzmiało ono rzeczywiście tak, jak przyjmuje się je w chwili obecnej - jest to tym bardziej prawdopodobne, że Goslar jest nazwą starego i dużego miasta w centralnych Niemczech i wiele osób (prawie 200) nosi tam takie nazwisko. Jest więc bardzo prawdopodobne, że ojciec J. M. Goslara był kolonistą niemieckim. Nie musi być wcale tak, jak twierdzą niektórzy historycy, że był Austriakiem, który urodził się jako Gossler, a zmarł jako Gosler. Jeśli przyjąć takie założenie, to może Johannes Gosler zmarł 10. IX. 1831 r. w Kolbuszowej nie był ojcem Juliana, tylko był nim wspomniany poprzednio Franciszek Goslar. Wątpliwości te powiększa jeszcze, moim zdaniem tworzony trochę na siłę, mit o szlacheckim pochodzeniu oraz, że wspomniany Johannes Gossler był synem Jana Grussenberga i markietanki Kienzinn. Jakoś to bez sensu! Dlaczego syn nosi inne nazwisko niż ojciec? A poza tym, co to za imię Kienzinn?

Matka Jadwiga Bogdalik czy Tekla Marcylańska? Jeśli Tekla Marcylańska (która zmarła w 1848 r. w wieku 70 lat) porodziła swoją 6-tkę dzieci mając odpowiednio: 37 lat (Anna 1815 r.), 42 lata (Julian 1820 r.), 46 lat (Maria 1824 r.), 46 lat (Jan 1824 r.), 47 lat (Antoni 1825 r.) i 48 lat (Antonina 1826 r.). Jest to teoretycznie możliwe, ale praktycznie mało prawdopodobne tym bardziej, że czwórka miałaby urodzić pomiędzy 46-tym a 48-rokiem życia.

Takich wątpliwości jest więcej. Wydaje się, że historyk K. Skowroński, który zgromadził coś 15 metryk związanych z o-

Marian Piórek

sobą J. M. Goslara, być może popełnił jakiś błąd np. z góry zakładając szlacheckie korzenie rodziny Goslarów.

Pan E. Roganowicz uważa, że w tekście rodziców Marii Goslar i J. M. Goslara, tj. ojca Franciszka Goslara i matki Jadwigi z d. Bodalik wart jest, jego zdaniem, ponowne przebadanie. W końcu listu pisze, że jego ojciec przekazał tę informację historykowi prof. Marianowi Tyrowiczowi.

Rzeczywiście, w 1962 r., nakładem wydawnictwa Książka i Wiedza, wydana została książka monograficzna M. Tyrowicza pt. Prawda i mit w biografii Juliana Macieja Goslara (1820- 1852). Wcześniej autor ten opublikował, w 1953 r., książkę pt. Julian Maciej Goslar, Zarys życia i materiały biograficzne. Podobnie uczynił to także nasz znany historyk regionalista dr K. Skowroński w kilku opublikowanych artykułach.

Na ich podstawie M. Tyrowicz informację Mariana Roganowicza, ojca Eugeniusza (przekazane jeszcze w 1952 r.) o rodzinie Skąpskich uznał jako dane wynikające z ustnej tradycji rodzinnej. Nie licząc na to, że kto z historyków zawodowych pójdzie za wtkiem E. Roganowicza i potwierdzi jego rację, gdy włączy wszystkie znane dokumenty z rodziny Skąpskich i Goslarów zostały odkryte, dokładnie przeanalizowane oraz opisane.

Jeszcze kilka słów o autorze cytowanego listu:

Roganowicz Eugeniusz (mgr inż.), znana postać w Krakowie z działalności w Naczelnej Organizacji Technicznej i rodowisku NSZZ Solidarność (1980 - 1997); autor licznych art. naukowych z dziedziny technologii cementu, o tematyce samorządowej i administracji państwowej.

MARIAN PIÓREK

PAMIĘCI ŻOŁNIERZOM AK WYWIEZIONYM NA SYBIR W ROKU 1944

9 września, na rynku w Kolbuszowej odbyła się uroczystość odsłonięcia pomnika autorstwa artysty plastyka P. Jacka Spisackiego, poświęconego bohaterom walczącym i poległym za wolność, niepodległość i suwerenność Ojczyzny. To wydarzenie, czyli budowa pomnika i odsłonięcie go, zainspirowało mnie do dorzucenia do jeszcze jednej, mojej własnej cegiełki.

Jest to mój wiersz, który napisałem ku czci żołnierzy AK, zdradziecko pojmany w dniu wkroczenia armii radzieckiej na tereny Polski. Pragnę go złożyć w hołdzie bohaterom ku czci ich pamięci.

*I przyszedł...
Od wschodniej strony z ręką
w gałązeczce oliwną ozdobną
By kraj nasz udręczony
We wspólnym czynie rozświetlić
wolności pochodnią*

*I gdyśmy dłoń tę przyjaznym
Uściskiem podjąć zamierzali
Ten złapawszy ją chwytem...
Zdradzieckim
Broń nam wyrwawszy...
na ziemię powalił*

*I pogonił hen pod krąg polarny
do ziemi usłanej lagrami
By tam w znoju i życia gehennie
Zginać...lub zapomnieć...
Być Polakami*

*Lecz nie żał bólu znoju i śmierci
W lodzie, piachu i tundrze
Boć boskimi...zrządzeniami
Z ziarna co w ziemi obumrze
Ojczyźnie naszej...owoc
Stokrotny będzie wydany*

WILHELM HRYCYSZYN

WIERSZE AUTORSTWA SYLWI, MIESZKANKI KOLBUSZOWEJ

Topole.

*Wysokie, niebosiężne topole,
smukłe strażniczki stojące nad polem.
Ze swojej szarości tak dumne,
o swej giętkości, tak szumne.
Gdzie się wasze liście podziały?
Co się w złocistym słońcu kąpały,
co się w porannej srebrzyły rosie,
Umilkły, ucichły w liliowym wrzosie.
Pogasty zielone płomienie,
Opadły na polne kamienie.
Opadły w porze różańców,
omdlale z szalonych tańców.
Teraz stoicie w zadumie
i nie możecie więcej już szumieć.
Lecz do życia się zbudzicie,
o wiosennym ciepłym świecie.
Wiatr wam zagra w szarych koronach,
Otuli stęsknione, zziębnięte ramiona,
I znowu wysokie i szumne będziecie
z liści swych dumne.*

*Siedem moich siostr;
smukłych, białych brzoź.
Wysokich aż do chmur;
za nimi pasmo gór.*

*W warkoczach cienkich wiatr,
na liściach cicho gra,
Pragnę Twoich ust,
w krainie siedmiu snów.*

*W królestwie siedmiu muz,
pięknych, bladych brzoź.
Pięć zmysłów twoich chcę,
Nieznana jeszcze lę.*

*Nie płacz kwiecie zielony,
deszcz przyniesie ulgę spragnionej ziemi.*

*Wiatr przygoni chmury w te strony,
może się z deszczem coś zmieni?*

*Zimnymi strugami spływaj,
przejrzysty deszczu z obłoków,
kaskadami mżystych kropelek,
Strumieniami rwących potoków.
A kiedy już wszystko zmoczysz,
powstanie na ziemi porządek.
Kłębami pary się potoczysz
Tam, skąd żęś wziął swój początek.*

*Łąki oszronione, te z dzieciństwa mego.
Gdzie świat staje się zaczarowaną baśnią,
z przed lat.*

*Zapomnianą, zagubioną w oddali.
Jak ją od zapomnienia ocalić?*

*I ten mostek nad rzeką, uciekł tak daleko.
Lecz czy warto za sobą te mosty palić?
To, co najśłodsze rzucić w przepaść
niepamięci.*

*Cały Świat niewinny, dziecięcy.
Pełen matczynych objęć i trosk.
Dębowe lasy, słodkie maliny, liliowy
wrzos.*

*Bez wspomnień jesteście ślepcami,
szukającymi drogi białą laską.
Nie pozwól im się oddalić,
dopóki Twe oczy nie zgasną.*

*Jesień jest jak muzyka,
cicho na liściach gra.
To znowu wихrem zachwyca,
Po polach szaleńczo gra.*

*Do tańca po lasach i parkach,
po cichych, spokojnych zaułkach,
Po raz ostatni zaprasza,
byś słuchał jak kuka kukła.*

*Szaloną nadzieję rozbudza,
że już niedługo minie.
Serce twe czeka wiosny radosne,
by potem zakochać się w zimie.*

Ziemia.

*Wysłuchaj się w ziemię, jak serce jej bije,
spokojnym rytmem od lat miliardów.
Spójrz jaka dobra i jaką ma siłę.
Wielka, ogromna, na sto tysięcy jardów.*

*Ona Cię karmi, dzięki niej żyjesz.
I ona prowadzi gdy nie masz dokąd już iść,
Dróg nieskończoność po niej się wiję,
Ona ciągnie naszej egzystencji nić.*

*Na niej miliony istnień żyje,
Ona nas przyjmie gdy serce przestanie bić.
W ramionach czarnych swoich nas skryje,
Po nas nastąpi tu będą żyć.*

*W każdym swym calu jest pożyteczna,
Sznuj ją nim śmierci przekroczysz próg,
Wtedy zrozumiesz że choć nie jest wieczna,
To od niej wspanialszy jest tylko Bóg.*

*Słońce płonie,
Niczym mały ogień na ogromnej Bożej
dłoni.*

*Przez chmury się przebija płomień
słonecznego blasku.*

*Odbija się od górskich szczytów,
Spada, i tonie w wydmach piasku.
Drażny człowieka blask płomienia,
Tęsknotą nie wygasta...*

*Tak długo będzie człowiek istniał,
Jak długo będzie jasność.*

Przyroda

JESIENNE PRACE W OGRODZIE

Coraz bardziej kolorowe liście drzew przypominają nam o nadejściu jesieni. Noce stają się chłodniejsze, zbliżają się przymrozki. Pora więc rozpocząć jesienne nasadzenia roślin sadowniczych oraz porządki w ogrodzie.

Październik jest dobrym okresem na sadzenie młodych drzewek i krzewów owocowych, szczególnie tych o nagich korzeniach. Krzewy posadzone w tym terminie zdregenerują system korzeniowy przed nastaniem zimy, a do wiosny będą dobrze przygotowane do rozpoczęcia procesu wzrostu. Kolejnym argumentem przemawiającym za sadzeniem drzewek i krzewów jesienią jest bogata oferta producentów materiału roślinnego, występująca właśnie o tej porze roku. Młodym terminem sadzenia jest również wiosna, jednak musimy wtedy zdążyć, zanim rozpocznie się rozwój pędów, gdy istnieje duże ryzyko, że rośliny uschną.

Aby mieć smaczne i zdrowe owoce należy odpowiednio przygotować glebę pod upraw drzewek. Pierwszym krokiem jest pozbycie się chwastów poprzez przekopanie gleby i wyrzucenie korzeni mniszka i kłosa czy perzu. Można na to zastosować np. Roundap, ale zachowując podany okres karencji. Sprawdzamy też odczyn gleby. Pod upraw jabłoni i gruszy najlepsza jest gleba lekko kwaśna, za pod czereśnie i wiśnie powinna mieć odczyn zbliżony do obojętnego. Następnie nawozimy glebę nawozem organicznym lub mineralnym. Dobrze jest zastosować obornik lub kompost oraz substrat torfowy. Aby zachował on swoje właściwości i nie wysychał przekopujemy go razem

z glebą. Jeżeli gleba jest bardzo lekka i mało urodzajna, zdecydowanie lepiej nawozy rozrzucić po całej powierzchni, na której będziemy sadzić drzewka. Na glebach lepszej jakości wystarczy zaprawi nawozami same dołki, w których będziemy sadzić młode drzewka. Na tak przygotowanym stanowisku sadzimy drzewa i krzewy owocowe. Po posadzeniu obficie je podlewamy i obsypujemy kopczykami chroniącymi korzenie przed spadkami temperatury. Posadzone drzewka przycinamy dopiero na wiosnę.

Pracę pielęgnacyjną wymaga również porządek w naszym ogrodzie ozdobnym. Po pierwszych przymrozkach wykopujemy cebule, bulwy i kłosa, które nie zimują w gruncie, jak: dalie, mieczyki, frezje, fiołki alpejskie czy trytonie. Suszymy je przez kilka dni w przewiewnym miejscu i umieszczamy w skrzynkach przysypując torfem lub trocinami. Przechowujemy je w chłodnych i suchych pomieszczeniach. Nadal, dopóki nie zamarznie gleba, możemy sadzić cebule roślin kwiatowych na wiosnę.

Wiele roślin wymaga zabezpieczenia na okres zimowy przed wpływem niskich temperatur. Musimy zapobiec przemarznięciu roślin, a także zabezpieczyć przed zamarznięciem również glebę wokół roślin. Zbyt wczesne okrywanie roślin może być szkodliwe, gdy opóźni

przejście roślin w stan spoczynku. Dlatego rośliny okrywamy dopiero po wystąpieniu pierwszych łagodnych przymrozków.

Rośliny dwuletnie jak malwy, dzwonki, naparstnice i bratki dobrze podlewamy, aby zabezpieczyć je przed wysuszczeniem przez zimowe wiatry. Po pierwszych przymrozkach okrywamy je gałkami iglaków lub agrowłókninami. Krzewy wrażliwe na mróz jak róże, hortensje i powojniki u nasady obsypujemy ziemią lub kopczykami. Jesienią jest dobry por na przesadzanie roślin. Możemy przesadzać byliny i rośliny o zdrewniałych pędach. Po przesadzeniu roślin zawsze obficie podlewamy i dobrze udeptujemy ziemię wokół korzeni.

Ze zdrewniałych części pędów możemy przygotować sadzonki róż i innych krzewów liściastych, umieszczając je w skrzynkach z piaskiem i przechowując do wiosny w chłodnym pomieszczeniu. W październiku możemy wysiewać nasiona gatunków jednorocznych, takich jak chabry, nagietki, smagliczki i ostróżki. W ten sposób przyspieszymy ich wiosenną wegetację.

DOROTA I ROBERT MARKUSIEWICZ
SZKOŁKA DRZEW I KRZEWÓW
KOLBUSZOWA, UL. ZIELONA 27

ZACHOWANIE RÓŻNORODNOŚCI BIOLOGICZNEJ POPRZEZ KONSERWACJĘ I PIELEGNACJĘ POMNIKÓW PRZYRODY W NADLEŚNICTWIE KOLBUSZOWA.

W piątek, 18 września 2009 r., Nadleśniczy Nadleśnictwa Kolbuszowa Kazimierz Kriger podpisał umowę o dofinansowanie projektu pn. „Pielęgnacja i konserwacja pomników przyrody w Nadleśnictwie Kolbuszowa” w ramach Osi Priorytetowej 4 „Ochrona środowiska i zapobieganie zagrożeniom”, działania 4.3 „Zachowanie oraz ochrona różnorodności biologicznej i krajobrazowej” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007-2013.

Projekt pn. „Pielęgnacja i konserwacja pomników przyrody w Nadleśnictwie Kolbuszowa” ma na celu zatrzymanie spadku różnorodności biologicznej poprzez wykonanie pielęgnacji i konserwacji pomników przyrody, a przez to poprawienie ich kondycji zdrowotnej. Wśród pomników przyrody ożywionej, które zostaną objęte działaniami w ramach projektu, są dąb szypułkowy, lipy drobnolistne, buki i graby zwyczajne. Ponad trzysta drzew rosnących na powierzchni 2,6 ha, występujących w Nadleśnictwie Kolbuszowa będzie poddawane zabiegom konserwacji

i piel gnacji. S to pojedyncze i grupowe pomniki przyrody.

W ramach projektu zostanie ogłoszony w 2011 roku konkurs plastyczny dla dzieci i młodzieży z terenu działalności Nadleśnictwa Kolbuszowa pn. „Drzewo-Pomnik”. Zabawa ta pozwoli małym adeptom

malarstwa na uwiecznienie „mocarnych” drzew oraz na zgłębienie wiedzy dotyczącej ich ochrony.

Całkowita wartość projektu to 475.159,84 PLN. Całkowite koszty kwalifikowane to 394.919,25 PLN. Kwota 85% wartości wydatków kwalifikowa-

nych tego projektu zostanie sfinansowana ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

NATALIA WRONA

PROGRAM REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Zdrowie

ZAPALENIE ZAKRZEPOWE ŻYŁ POWIERZCHOWNYCH I ŻYŁAKÓW

Zapalenia zakrzepowe żył powierzchownych różnią się od zakrzepic żył głębokich przede wszystkim silnym odczynem zapalnym i mocnym przyleganiem skrzepliny do ściany żyły, a także obrazem klinicznym. Największą zapadalność na zapalenie żył powierzchownych odnotowuje się między 30 a 60 rokiem życia. Kobiety chorują częściej niż mężczyźni.

Najczęstsze przyczyny zakrzepowego zapalenia żył powierzchownych i żyłaków to:

1. zaleganie krwi w żyłach powierzchownych i w żyłach kończyn dolnych, stojąca praca, długi, nieleczony żyłak;
2. urazy kończyn dolnych;
3. zakażenie ran, otarzenia kończyn dolnych;
4. zapalenia miednicy małej;
5. choroba nowotworowa jamy brzusznej, rak trzustki, nerki, dróg rodnych u kobiet.

Obraz kliniczny:

- objawy ogólne są nikłe, nieznacznie podwyższona temperatura ciała;
- objawy miejscowe to powrózkowate zgrubienie, zaczerwienienie i bolesność odcinka żyły lub pęknięcia żyłaków, skóra nad zapalnie zmienioną żyłą jest wyraźnie cieplejsza niż w innych miejscach kończyny, czasami dołcza się odczyn zapalny tkanki podskórnej. Na kończynach dolnych zmiany mogą obejmować całe lub częściowo uda i łydki, żyły odpiszczelowej, rzadziej odstrzałowej, w żyłkach kończynach górnych skrzepliny.

Odczyn zapalny ustępuje przeważnie po 7-14 dniach, ale wypełnione skrzepliną żyły mogą być wyczuwalne przez wiele tygodni. U chorych powinno wykonać badania podstawowe D-dimery, ultrasonodoppler żył kończyn dolnych, aby wykluczyć zapalenie żył głębokich.

Leczenie zachowawcze:

Zalecane są niesteroidowe leki przeciwzapalne stosowane doustnie jak i w postaci maści wcieranych w chore miejsca. Miejscowe stosowanie wysychających okładów oraz delikatne wcieranie maści lub olejów zawierających heparynę, salicylaty, glikokortykosteroidy. Chory przez 7-10 dni powinien leżeć z uniesioną kończyną. Może spacerować. Nie powinien stać ani siedzieć. Stosowanie antybiotyków, heparyny podskórnej i doustnych antykoagulantów jest wskazane, jeśli niepożądane.

Leczenie operacyjne:

Bez względu na wskazanie do operacji jest zbliżanie się do procesu zapalno-

zakrzepowego do żyły odpiszczelowej, czyli gdy zapalenie się rozprzeczkuje. Zasadniczym celem operacji jest podwiązanie żyły odpiszczelowej w miejscu ujścia do żyły udowej, czyli na poziomie wiązki pachwinowej. Mogą być następujące operacje:

- operacja radykalna polegająca na usunięciu żyłaków i żyły odpiszczelowej;
- usunięcie zmienionych zapalnie odcinków żyły odpiszczelowej;
- wycięcie żyłaków wypełnionych skrzepliną.

Aby uniknąć zapalenia żył powierzchownych, ważne jest leczenie niewydolności kończyn dolnych, żyłaków pojawiających się na podudziach na samym początku choroby. Profilaktyka - zażywanie leków flebotropowych, wzmacnianie żył, a w miarę rozwoju choroby wczesna operacja.

DR N. MED. JAROSŁAW RAGAN

Podróże

Europejskimi szlakami

UKRAINA – STEREOTYPY A RZECZYWISTOŚĆ

Czerniowce, Kołomyję, Stanisławów, Drohobycz i wiele pomniejszych miejscowości udało mi się odwiedzić w zachodniej Ukrainie. Chciało by się powiedzieć, że to nasza ziemia, choćby przez chwilę pragnąłem poczuć się tu jak w polskich „koloniach” w Rumuni.

Jednak rzeczywistość jest inna. Te wspaniałe stare miasta leżą gdzieś poza granicami współczesnej Europy, granicami ściśle strzeżonymi zarówno z jednej jak i z drugiej strony. Aby tam wjechać trzeba odpowiedzieć powiastemu celnikowi na kilka „dziwnych” pytań, wypełnić formularz, no i oczywiście wylegitymować

się w tym paszportem. Dosłownie jak przed wjazdem na wyspy brytyjskie przed wielu laty.

Spotykając się z mieszkańcami dawnych kresów wschodniej Polski nurtowało mnie pytanie, jacy oni naprawdę są, z którym narodem czują się najbardziej związani. Ukraińscy czy Bukowiński

mieszkańcy, bowiem licznie mieszkają Polacy, Rosjanie i Rumuni.

W naszym kraju często pokutuje stereotyp Ukrainca bandyty, członka mafii, krakacza itp. Niewątpliwie w dużym stopniu tak negatywne opinie wyrabia pewien margines społeczny, który zawsze

stanowi zdecydowanie mniejszość i niewiele ma wspólnego z tym, co prezentuje przeciętny mieszkaniec danego kraju czy regionu.

Faktem jest to, że nie zawsze za pierwszym razem udawało mi się znaleźć miejsce na nocleg, kiedy chciałem rozbić namiot u „gospodarza”. Nie wynikało to, moim zdaniem, z braku gościnnieści mieszkańców, ale z powodu ograniczonego zaufania do obcych ludzi. Jest to przejawem ogromnej biedy, którą widzą głównie na prowincjach, czyści przypadki kradzieży i rozbojów.

Przechadzając się po wspaniale odrestaurowanych uliczkach dawnego Stanisławowa (dzisiejszy Iwano-Frankowsk), zapytałem przechodnia gdzie znajduje się najbliższy kemping. On popatrzył się na mnie ze zdziwieniem i odpowiedział krótko, zaciskając przy tym pięść: „u nas nie ma kempingów bo tam bijut”.

Kilkakrotnie miałem okazję gościć w rodzinach ukraińskich w miasteczkach i na głębokich prowincjach. W rozmowie z tymi ludźmi zawsze wyczuwałem ogromną serdeczność do mnie jako Polaka. Wielu z nich było wiele razy w naszym kraju i czasem w wywiadach podkreślało, że nie zawsze czuli się u nas dobrze. Swoją gościnnieść za każdym razem podkreślało akcentem mocnego trunku, który przegryzaliśmy pysznymi kanapkami. Moim zdaniem, duże spożycie alkoholu w rodzinach ukraińskich to nie tylko spuścizna po czasach sowieckich, ale również życie w ogromnej bezradności i braku jakichkolwiek perspektyw na przyszłość. Ludzie zawsze zgodnie podkreślali, że Ukraina chyli się ku upadkowi, społeczeństwo jest bardzo podzielone, nie ma wyraźnej jedności narodowej.

Coraz większe poparcie ma tu Rosja, z którą związana jest znaczna część społec-

stwa. Nauczyciel wychowania fizycznego, u którego gościłem, powiedział, że w szkole zarabiał sto dolarów. Na pięć lat wyjechał do Moskwy, gdzie jako budowlanik zarabiał więcej niż oferują Londyn czy inne miasta Europy Zachodniej. Podkreślił, że owszem, nie ma tu pracy, ale kto chce to może ją znaleźć w Rosji. Można by przypuszczać, że atrakcyjne zarobki u wschodniego sąsiada przyniosłyby dla zdesperowanych Ukraińców, ale trudno im się dziwić. Oni sami twierdzą, że Zachód (Unia Europejska) i tak nic im nie zaoferuje. Ludzie ci są w zdecydowanej większości eurosceptykami.

Jadąc przez zachodnią część kraju rzucam się w oczy liczne pomniki poświęcone bohaterom walczącym o wolną Ukrainę w czasie II wojny światowej. Nieraz poruszałem z Ukraińcami problem rodzimego nacjonalizmu w tym kraju. Zresztą wiele osób, z którymi miałem przyjemność rozmawiać, identyfikowało się z tym pojęciem. Muszę przyznać, że nacjonalizm ukraiński kojarzył mi się do tej pory z wrogim stosunkiem do Polaków w tym kraju, czasem miałem pewne obawy pokonując samotnie kolejne kilometry. Bardzo szybko zweryfikowałem moje poglądy, pozbyłem się krzywych stereotypów i przekonałem się, że nasi wschodni sąsiadzi są całkiem normalnymi ludźmi, bardzo przyjaźnie nastawieni do Polaków. Nawet jeżeli z jakichś powodów odmówiono mi rozbięcia namiotu w ogrodzie, to zawsze słyszałem na powitanie serdeczne słowo „sciaśliwoj”, które odbierałem jak dawkę pozytywnej energii.

Młody student fizyki, którego poznałem w Drohobycz, wyjaśnił mi, że tak zwany ukraiński nacjonalizm nie przejawia się w otwartej nienawiści do Polaków

czy innych narodów. Ludzie ci w dalszym ciągu marzą o wolnej Ukrainie, która będzie funkcjonowała jako suwerenne państwo. Okazuje się, że pomarańczowa rewolucja nie przyniosła oczekiwanych zmian, w dalszym ciągu pogłębia się oligarchia władzy, co zresztą widziałem „podziwiałem” od czasu do czasu okazałe pałace miejscowych nowobogackich. Dlatego coraz większą część ludności ulega wpływowi Rosji, pamiętajcie „dobre” czasy socjalizmu. Widzą to głównie na wschodzie kraju, gdzie nawet nie używa się już języka ukraińskiego tylko rosyjskiego.

Ukraińcy, którzy oddają hołd swoim dawnym bohaterom ostatniej wojny, chcą tym samym podkreślić własną tożsamość narodu w swoim kraju. Byłoby dziwne nie ma tu żadnych autorytetów, które sprostałyby oczekiwaniom tej części narodu. Chcąc zrozumieć tych ludzi, można by powiedzieć, że są oni idealistami i prawdziwymi patriotami, prezentując typowe poglądy antyglobalistów.

Bardzo zaskoczyła mnie wypowiedź osiemdziesięcioletniego Polaka, który od urodzenia mieszka w Drohobycz. Można zrozumieć fakt, że mieszkał tam tyle lat na terenie Związku Radzieckiego, że na własną rękę stracił tożsamość narodu. Człowiek ten w chwili obecnej czuje się Ukraińcem, z Polakami ma tylko wspólne, że wietnie posługuje się językiem ojczystym. Nie czuje on żadnego sentymentu do Polski przedwojennej, uważa, że najlepszym okresem w dwudziestowiecznej historii tego regionu były lata zaboru austriackiego, które zna z opowiadań swoich rodziców. W tym starszym panu widziałem jednak prawdziwego rodaka, który według mnie reprezentuje pokolenie Polaków szczególnie pokrzywdzonych przez los po zmianie naszych powojennych granic. Chcąc nie chcąc, trzeba było się jakoś dostosować do nowych realiów, a to sknota za Galicję jest, moim zdaniem, formą protestu i nieuzasadnionej arogancji do pozostałej części naszego społeczeństwa.

Mój krótki pobyt u naszego wschodniego sąsiada utwierdził mnie w przekonaniu, że aby zrozumieć w pełni problemy społeczne w danym kraju, należy poznać je od wewnątrz. Jeszcze raz przypominałem sobie wszystkie stereotypy, kręcące wokół narodu ukraińskiego w naszym społeczeństwie. Rzeczywiście ma jednak z nimi niewiele wspólnego.

Bieda miesza się tu z ogromnym przepychem

ZDJĘCIA DO ARTYKUŁU "UKRAINA - STEREOTYPY A RZECZYWISTOŚĆ"

Bohaterowie ostatniej wojny doczekali się nowych pomników

Ukraińska gościnność

Ω M E G A
CENTRUM JĘZYKÓW OBCYCH
ZAPRASZA
NA KURSY JĘZYKOWE
W OFERCIE
TŁUMACZENIA ZWYKŁE I PRZYSIĘGŁE
Tel: 694 287 479
Kolbuszowa ul. Obrońców Pokoju 15, I piętro

profesjonalne videofilmowanie i fotografowanie wszelkich uroczystości
wykonywanie zdjęć amatorskich: cyfrowych i z filmów
przegrywanie kaset VIDEO na DVD
NISKIE CENY!
Jan Cichoń
STUDIO FOTO-VIDEO
Zapraszamy do korzystania z naszych usług!
36-100 Kolbuszowa, ul. Wojska Polskiego 10
tel. 017/ 22 71 687, tel. kom. 0 692 550 382

W KOLBUSZOWSKIEJ BIBLIOTECE INTERNETOWEJ (STRONIE PROWADZONEJ PRZEZ MIEJSKĄ I POWIATOWĄ BIBLIOTEKĘ PUBLICZNĄ W KOLBUSZOWEJ) MOŻNA OGLĄDAĆ WSZYSTKIE DOTYCHCZASOWE NUMERY NASZEGO MIESIĘCZNIKA.

**ZAPRASZAMY NA STRONĘ
WWW.BIBLIOTEKA.KOLBUSZOWA.PL**

Miesięcznik społeczno-kulturalny
Wydawca: Regionalne Towarzystwo Kultury
im. Juliana Macieja Gosłara w Kolbuszowej

INDEKS: 32616X

ISSN 1232-051X

Redakcja: Barbara Szafraniec - redaktor naczelny, Jacek Bardan, Andrzej Jagodziński, Barbara Kardy, Paweł Michno, Wojciech Mroczka. Stali współpracownicy: Marian Piórek, Janina Olszowy, Jarosław Ragan, Piotr Bujak. Skład - Łukasz Szymański. **Adres redakcji:** ul. Kościuszki 6, 36-100 Kolbuszowa, tel/fax 017/ 22 75 199, e-mail: ziemiakolbuszowska@wp.pl. Strona Internetowa RTK: www.rtk.kolbuszowa.pl.

Przeکا 1% podatku na działalno statutow Towarzystwa. Nr KRS 0000109497

FOTO ZOOM

SALON FOTOGRAFICZNY

wideofilmowanie i fotografia

śluby
studniówki
komunie
chrzty
imprezy okolicznościowe

Pracujemy na najnowszym sprzęcie
firmy Sony i Nikon

Twój Film w jakości HDV

Ujęcia jakich jeszcze nie widziałeś,
realizowane za pomocą
profesjonalnego statywu telewizyjnego!

ZOBACZ NOWĄ JAKOŚĆ NASZYCH USŁUG

36 - 100 Kolbuszowa, ul. Jana Pawła II 13 tel. (017) 227 14 38, tel. kom. 695 271 438 www.fotozoom.eu

CENTRUM HANDLOWE

ORZECH

ul. 11 listopada 3, 36-100 Kolbuszowa

Do Państwa dyspozycji:

DOLNA KONDYGNACJA: Neonet - AGD, RTV, Skutery, Komputery, Cyfrowy Polsat „Kora” -
Pościel, Ręczniki, Art. Elektryczne - Oświetlenie, Lamy, Usługi Foto i wynajem limuzyn ślubnych,
Stoisko Monopolowe.

Krawiectwo - Szycie na miarę, przeróbki, dodatki krawieckie.

PARTER: Art. Spożywcze, Chemia Gospodarcza, Kantor Wymiany Walut, Bankomat, Apteka

I PIĘTRO: Odzież Damska i Męska, Bielizna, Obuwie, Zabawki, Kosmetyki, Pamiątki
Okolicznościowe, Rozlewnia Perfum, Art. Szkolne i Papiernicze, Biżuteria,
Art. Różne - Wszystko po 5,99zł.

II PIĘTRO: Centrum Medyczne PROMEDICA, Kompleksowe usługi z zakresu medycyny i
stomatologii, Lekarze Specjaliści, Stomatologia, Medycyna Pracy, Rehabilitacja, Laboratorium,
USG, Leczenie bezpłatne - Umowa z NFZ., Ubezpieczenia Generali,

ZAPRASZAMY NA UDANE ZAKUPY

www.sklepy.orzech.com.pl